

Giới thiệu Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao

Truyện: Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao

Tác giả: Phan Phuong Thảo

Thể loại: xuyên không nữ cường

Các nhân vật trong truyện không thuộc về tác giả

Tự sáng tác

Độ dài: Nhiều chươngRating:

KTốc độ post: chủ nhật mỗi tuần (=^ _ ^=)

Giới thiệu truyện: Nhân vật

Các nhân vật nữ:

KIM NGUÛ (19 tuổi)

Nàng là một mỹ nhân ngôn hạnh đầy đủ, đặc biệt Kim Ngưu nổi danh khắp nơi nhờ những phẩm đàn e lệ. Đã biết bao nhiêu trai tráng trong thành quý gởi trao thương nhớ cho nàng. Nhưng bất hạnh rằng, Kim Ngưu từ nhỏ đã lâm cảnh mồ côi mẫu thân, bị phụ thân gả bán vào một quán ăn nhỏ, cuộc đời nàng phải đi qua bao trắc trở điêu tàn.

" Ta rất sẵn lòng đàn cho những người thật sự muốn thương thức nó."

SƯ TỬ (20 tuổi)

Thân là nữ vương nước Ngao Thiên*, cao cao tại thượng. Sư Tử mang vẻ mạnh mẽ, kiên cường của nữ chiến binh cùng với đó là vẻ đẹp diễm lệ của một nàng tiên nữ. Sư Tử rất giỏi về kiếm thuật, lên năm đã được tâm sư dạy bảo để có thể tự bảo vệ mình.

*nước Ngao Thiên: Là một nước có thế lực ngang bằng với Vương triều Hoàng đạo. Hai nước này từ lâu đã có mối thù truyền kiếp.

" Coi chừng chết dưới lưỡi kiếm của ta lúc nào không hay đấy nhá tên đáng ghét kia! "

Còn một số nhân vật sẽ được nói sau nhé.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Giới Thiệu Nhân Vật

3

Truyện: [Fanfiction] 12 chòm sao xuyên không về Vương triều Hoàng đạo.

Chương 1: Giới thiệu nhân vật.

Mình chưa có kinh nghiệm cho lắm nên có gì sai thì mấy bạn nhận xét, góp ý nhé! Ủng hộ truyện mình dài dài nha! Xin cảm ơn ạ! ^-^

Các nhân vật nữ:

KIM NGUÛ (19 tuổi)

Nàng là một mỹ nhân ngôn hạnh đầy đủ, đặc biệt Kim Ngưu nổi danh khắp nơi nhờ những phẩm đàn e lệ. Đã biết bao nhiêu trai tráng trong thành quý gởi trao thương nhớ cho nàng. Nhưng bất hạnh rằng, Kim Ngưu từ nhỏ đã lâm cảnh mồ côi mẫu thân, bị phụ thân gạ bán vào một quán ăn nhỏ, cuộc đời nàng phải đi qua bao trắc trở điều tàn.

"Ta rất sẵn lòng đàn cho những người thật sự muốn thương thức nó."

SU' TỬ (20 tuổi)

Thân là nữ vương nước Ngao Thiên*, cao cao tại thượng. Su Tử mang vẻ mạnh mẽ, kiên cường của nữ chiến binh cùng với đó là vẻ đẹp diễm lệ của một nàng tiên nữ. Su Tử rất giỏi về kiếm thuật, lên năm đã được tâm sư dạy bảo để có thể tự bảo vệ mình.

*nước Ngao Thiên: Là một nước có thế lực ngang bằng với Vương triều Hoàng đạo. Hai nước này từ lâu đã có mối thù truyền kiếp.

"Coi chừng chết dưới lưỡi kiếm của ta lúc nào không hay đấy nhá tên đáng ghét kia! "

XỬ NỮ (18 tuổi)

Vốn là cô sinh viên thời hiện đại bị cuốn về quá khứ. Giống như Kim Ngưu, nàng mồ côi từ nhỏ và đã được nuôi dưỡng ở cô nhi. Xử Nữ vốn đã rất thông minh, trí nhớ tốt nên khi áp dụng bài đã học ở thời hiện đại, những người ở thời cổ đại ai cũng hết thảy ngạc nhiên mà tôn nàng làm Nữ thần. Xử Nữ là một giai nhân sở hữu nhan sắc vẹn toàn đầy đặn, nước da điện cũng đủ, ở thời hiện đại Xử Nữ là hoa khôi đẹp nhất trường.

"Đã nói ta không phải Nữ thần rồi mà, chỉ là ta đang áp dụng bài học ở trường để giúp các người mà thôi. "

THIÊN YẾT (20 tuổi)

Thiên Yết là biểu tỳ của vua nước Vương triều Hoàng đạo, nàng đem lòng yêu chính biểu đệ của mình. Thiên Yết băng lãnh, bí ẩn. Ánh mắt sắc bén như dao. Khuôn mặt của một mỹ nhân tái thế đã làm nghiêng thùng đồ gán bao nhiêu chàng trai. Thiên Yết có một quá khứ buồn. Nàng rất giỏi luận chiến lược nên đất nước Vương triều Hoàng đạo gần như không thể thiếu Thiên Yết trong các trận chiến.

"Trong chữ "tình" vốn đâu chứa chữ "duyên". Ý trời đã định làm sao có thể đổi thay. "

BẢO BÌNH (18 tuổi)

Bảo Bình là một thần y trong triều đình, tài lương y của nàng rất tuyệt vời. Khi Xử Nữ từ thời hiện đại tới thời cổ đại, Bảo Bình đã học hỏi Xử Nữ rất nhiều về các loại thuốc, thực dược,... Bảo Bình có một sắc đẹp nghiêng nước nghiêng thành trái ngược lại vẻ đẹp dịu dàng, diễm lệ đó là một sự tình nghịch, đáng yêu. Điểm nổi bật của nàng là tài thổi sáo, âm thanh của cây sáo khi Bảo Bình thổi ra giúp tinh thần những người đã nghe phấn chấn hơn.

"Nằm im ta chữa bệnh cho. Chữa xong có tác dụng phụ thì kệ người nhé! "

SONG NGƯ (17 tuổi)

Song Ngưu là một cô thiếu nữ yếu đuối, mộng mơ. Nàng là em gái của vua Vương triều Hoàng đạo, Tam Công chúa. Có một thân hình nhỏ nhắn, mảnh mai với khuôn mặt đẹp đến hoa cũng thua sắc. Tính tình hiền lành, dịu dàng nhưng khi làm điều gì không phải với Song Ngưu là coi chừng đấy. Giọng hát nàng trong trẻo, làm ngất ngây bao nhiêu người.

"Là lá la, hôm nay trời đẹp làm sao, ta ngồi ta hát trên thềm nhà ta! "

Các nhân vật nam:

BẠCH DƯƠNG (21 tuổi)

Chàng là một vị tướng quân tài giỏi của nước Vương triều Hoàng đạo, rất trung thành với vua tức Cự Giải. Hào hoa, phong độ và đẹp trai là những từ dùng để miêu tả ngoại hình của Bạch Dương. Háo thắng, quyết đoán cùng kỹ năng chiến đấu có một không hai đã tạo nên một Bạch Dương.

"Cứ để mọi chuyện ở chiến trường cho ta xử lý, sẽ xong nhanh thôi mà! "

SONG TỬ (20 tuổi)

Song Tử hào hoa, tài giỏi. Ngoại hình Song Tử thì cao ráo, đẹp trai là mẫu người của biết bao nhiêu cô gái. Vốn thích trêu hoa ghẹo nguyệt. Chàng là hoàng tử của nước Tuyệt Chiến*. Chiếc quạt trên tay Song Tử không chỉ để quạt mát mà còn dùng để tấn công. Giống như Su Tử chàng được luyện quạt để tự vệ và chiến đấu.

*Nước Tuyệt Chiến: Là một nước nhỏ, nhưng về phần quân đội, kinh nghiệm trận mạc,... thì vượt xa cả 2 nước Vương triều Hoàng đạo và Ngao Thiên (nhỏ mà có võ).

"Các tiểu thư xinh đẹp, hãy lại đây với bổn thiếu gia nào!! "

CỰ GIẢI (21 tuổi)

Chàng là Thái tử của Vương triều Hoàng đạo, vì bị ám sát nên vua cha của chàng đã băng hà. Cự Giải thay cha cai quản đất nước. Dù là mới lên ngôi nhưng Cự Giải đã dần nhận được nhiều tín nhiệm từ mọi người (diễn biến trong mỗi chương). Đa số những thiếu nữ khi thấy chàng đều gục ngã, nhìn thấy nụ cười của chàng là hóa đá. Cự Giải không chỉ thông minh, hiền từ đức độ mà còn giỏi võ (kiếm) nữa. Người dân ai ai cũng quý mến vị vua trẻ tài ba này.

" Bông hoa này thực rất hợp với nàng đấy! "

THIÊN BÌNH (19 tuổi)

Thiên Bình là hiền đệ của Cự Giải, tức Nhị Vương gia. Chàng khôi ngô tuấn tú, tính tình công tâm, nhã nhặn và vô tư. Thiên Bình thông minh hết sự huynh Cự Giải của mình. Đặc biệt chàng rất thích cho cả ăn và nghe những phím đàn e lệ của Kim Ngưu. Thiên Bình rất ghét quyền lực, chỉ muốn thanh thoi sống một cuộc sống bình thường như bao người khác.

" Ấy da nhiều khi ta chỉ muốn làm thân phận của một thường dân. "

NHÂN MÃ (21 tuổi)

Chàng là Sứ giả của nước Vương triều Hoàng đạo. Sở dĩ Nhân Mã làm chức Sứ giả chỉ vì muốn ngao du đó đây, mở rộng hiểu biết. Chàng giỏi dùng Cước để phòng vệ. Nhân Mã khôi ngô tuấn tú, yêu thích tự do và rất lãng mạn.

" Cảnh sắc thật đẹp, làm ta muốn ở đây thêm một chút nữa "

MA KẾT (22 tuổi)

Ma Kết là một người suy nghĩ traten địa lừng danh trong nước Vương triều Hoàng đạo, là một người có học. Ma Kết đẹp trai nhưng khô khan, rất nhiều thiếu nữ đã bị chàng khước từ tình cảm nhưng chỉ có một người duy nhất đã làm trái tim băng đá ấy trở nên ấm áp hơn bao giờ hết.

" Quả là một traten địa có một không hai, thật tuyệt vời! "

*Và còn nhiều nhân vật phụ khác nữa!

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!! Cảm ơn đã đọc truyện của mình! Yêu mấy bạn! ^-^

Chương 1

3

Tại một ngôi trường Quốc gia nổi tiếng ở thế kỉ XXI, bầu trời trong xanh vài gợn gió, dưới mặt đất là những cô cậu sinh viên đang chào hỏi và làm quen với nhau. Trường đang tổ chức lễ chào mừng năm học mới cho các tân sinh viên. Gần cổng trường là hai sinh viên nam vừa đi vừa trò chuyện, tay thì liên tục chỉ chỗ vào các nữ sinh, thích thú vô cùng.

- Trường này thật nhiều hoa khôi! Nãy giờ đếm không xuể ~ Cậu sinh viên cười tít mắt nói.

- Ừ nhưng mấy cô đó chỉ đáng xách dép cho chị hoa khôi ấy mà thôi. ~Bạn của cậu đã điều tra về học tập, sinh hoạt và cả nữ sinh của trường này nên biết rất rõ.

- Hoa khôi? Đó là ai?

- Chị ấy tên là Xứ Nữ, một hoa khôi và cũng là một người có tổng điểm cao nhất trường, thật đáng ngưỡng mộ đúng không? Ha ha ha.

Cậu sinh viên nghe xong đơ một hồi rồi gật đầu lia lịa, nghe giới thiệu như vậy anh đã muốn gặp cô ấy ngay lập tức, muốn chiếm cô ấy làm của riêng mình.

- Nhưng chưa có ai chiếm trọn được trái tim của chị ấy, cứ tỏ tình là chị ấy lại từ chối. Anh đại ca của trường này cũng bị như thế nên đã quyết trả thù chị ấy, vào buổi lễ tổ chức sẽ có một vụ nổ, tở lo quá!

- Trời! Vậy thầy cô có biết chưa? Nếu nổ thì sẽ giết hết mọi người hả?

- Chưa. Anh ta dọa ai mà mếc thì lãnh hậu quả chung với chị ấy! Còn việc nổ thì anh ta dụ chị ấy tới phòng Nghiên cứu Lịch sử vì ở đó có ít người nhất và sẽ chết chung với chị ấy, dù gì thì anh ta cũng thích chị Xứ mà, không chiếm được thì phải giết thôi.

- Sao cậu biết nhiều thế?

- Một phần là tự tìm hiểu, phần khác là nhờ anh tở, anh ấy là thành viên trong bang của đại ca trường mình mà. Hầu hết mọi người cũng chưa biết về việc nổ đâu.

" Tới giờ tổ chức lễ chào mừng cho các tân sinh viên, mời các em và quý thầy cô tới khán phòng dự lễ" ~ Tiếng nói thông báo của cô Tổng phụ trách vang khắp trường và cũng là thứ quyết định sự sống của Xứ Nữ.

Các sinh viên dồn về phía Khán phòng mà thẳng bước, vẫn còn nói cười vui vẻ, cùng một chút hồi hộp khi vào Khán phòng. Họ không biết rằng sẽ có một vụ nổ ở phòng Nghiên cứu Lịch sử.

- Này Xử Nữ, giáo sư có việc cần gặp cậu kìa ~ Đại ca của trường lên tiếng

Trước mặt anh là cô gái mang tên Xử Nữ, cô ta đẹp quá! Anh thật sự phân vân có nên giết cô không? Sau một hồi đắn đo anh cười đau khổ chấp nhận giết cô, thà cùng cô chết còn hơn chứng kiến cô đi với một người khác, anh hẳn quá tham lam rồi!

- Giáo sư có việc gì mà muốn gặp tớ thế? Phiên cậu dẫn tớ tới đó! ~ Xử Nữ cất tiếng.

- Ừ.

Đúng như theo kế hoạch, anh dẫn cô tới phòng Nghiên cứu Lịch sử.

- Giáo sư ở đâu vậy, Đại? ~ Thì ra anh tên là Đại, Xử Nữ bước vào nhìn xung quanh rồi hỏi.

- Ở đây nè! - Đại lên tiếng, anh đóng và khóa cửa lại, từng bước tiến lại gần cô.

- Sao cậu lại đóng cửa? O...

Anh đã ép sát Xử Nữ vào tường, môi anh dần dần rút khoảng cách với môi cô. Coi như đây là nụ hôn từ biệt của chúng ta, anh lại tiếp tục cười. Nhưng Xử Nữ lại không muốn như vậy cô đẩy anh ra và tát thật mạnh vào mặt anh "chát". Dầu vân tay in rõ trên khuôn mặt của Đại. Trong cơn tức giận anh đẩy Xử Nữ va vào một cổ máy của giáo sĩ.

- Nụ hôn từ biệt của chúng ta đã không thành công rồi nhỉ? Thôi gặp cậu ở kiếp sau, mong là sẽ được hôn cậu ở thế giới bên kia ~ Anh rút từ trong túi áo một cây hột quẹt, ném thật mạnh tới chỗ thuốc nổ của giáo sư. Anh đã chuẩn bị rất kĩ rồi.

- Đó là.... ~ Xử Nữ chưa kịp dứt lời

"Bùm" tiếng nổ vang lên như sấm rền đã làm mọi người ở Khán phòng giật mình, tán loạn chạy ra khỏi trường.

Vài tiếng sau khi chữa cháy thành công, mọi người đã không còn thấy cô hoa khôi ở đâu nữa, chỉ còn một mảnh vải nhỏ kề bên một cổ máy được vị giáo sư chế tạo đặt tên là "Past Time", đó là cổ máy độc nhất vô nhị của ông. Dù sao giáo sĩ cũng đã già rồi, vì sự việc này gia đình đã 'bắt' ông nghỉ hưu, dưỡng già cùng con cháu. Mọi người không một ai tin rằng cái máy Past gì đó có thật. Sau đó công an không điều tra gì nhiều, họ đã bị mua chuộc bởi Hiệu trưởng của trường, ông ta sợ việc này sẽ làm mất uy tín của trường.

P/s: Xuyên không nên mình đổi cách xưng hô nhé!

Tại một nơi nào đó, Xử Nữ mệt mỏi, nhọc nhằn mở mắt, nàng đang nằm trên một khu vườn. Kế bên nàng là một con sông, không lẽ nó đã cuốn nàng tới tận đây.

- Ô kìa! Sao cô nương này lại nằm ở đây vậy? ~ Một cô gái cất tiếng

Xử Nữ mệt mỏi nhìn người con gái trước mắt mình nhưng không lâu sau đó cô ngất lịm đi.

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ! Cảm ơn đã đọc truyện của mình! ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Ánh nắng rọi vào một thiếu nữ trên chiếc giường tre sòn, sau cơn ngủ mê Xử Nữ đã tỉnh giấc, cô gượng dậy, nhìn xung quanh và thốt lên:

- Ô, ta đang ở đâu đây?

- Cô tỉnh rồi hả? Cô nương đã hôn mê suốt ba ngày nay rồi đấy! Chắc là đói lắm. Cô ăn tạm bát cháo này đi! ~ Một thiếu nữ xinh đẹp bước vào phòng, trên tay nàng ta là một tô cháo nóng thơm ngon.

Xử Nữ gật đầu ngại ngùng.

- Hay là chúng ta cùng nói ra danh xưng, tuổi của nhau để xưng hô cho dễ? Ta nay mới qua tuổi trăng rằm, danh xưng Kim Ngu, còn cô nương? ~ Kim Ngu vui vẻ nói

- Ta là Xử Nữ, nhỏ hơn tí một tuổi, cũng là vừa tròn trăng rằm, rất vui được làm quen với tí ~ Xử Nữ cũng vui vẻ nói. Vị tí này đã trấn an sự lo lắng chốn xa lạ của cô. Chốn xa lạ ư? Giờ mới nhớ, cô giật mình nói

- Kim Ngu tí, cho nghĩa muội hỏi, đây là chốn nào?

- Đây là nước Vương triều Hoàng đạo, nơi chúng ta đang ở gọi là thành Cát Liễu, Cụ Giải là vị vua mới của nước này, nghĩa muội thực không biết sao?

Vậy là nàng đã trở về thế kỉ thứ V sao? Xử Nữ bàng hoàng suy nghĩ, không còn tin vào điều mình nghe nữa, cô chỉ mong đây là giấc mơ. Xử Nữ cố bình tĩnh lại, nhớ lại khi nổ thì cô đã ở..., đứng rồi phòng Nghiên cứu Lịch sử của giáo sư, cô đã bị Đại đẩy tới cỗ máy "Past Time" của giáo sư. Cô từng nghĩ là nó không hoạt động, tới đó cô liền thất thanh la lên:

- Trời ơi! Ai mà ngờ là ta đã xuyên không rồi chứ?!

- Xử Nữ nghĩa muội sao vậy? À mà muội từ đâu đến? Nói thử cho ta nghe. ~ Kim Ngu vừa lo lắng vừa tò mò với tiểu nữ đó.

Xử Nữ giật thót khi nghe Kim Ngu hỏi vậy, cô suy nghĩ một hồi rồi nghiêm túc nói

- Muội từ tương lai tới, nói chắc tí không biết đâu nhỉ?

- Vậy sao? Nhìn bộ y phục của muội cũng đủ biết là muội đến từ nơi khác chứ không phải người ở đây, nhưng đất nước mang tên Tương Lai thì ta thực không biết. ~ Kim Ngu hơi ngạc nhiên nhưng cũng không nói gì nữa.

Sau đó Kim Ngu hào phóng cho nàng mặc đồ một bộ xiêm y. Nàng toan hỏi Ngu tí bộ váy áo mình đang ở đâu, thì Kim Ngu nói

- Tí đã giặt sạch bộ y phục cho muội rồi đó, nó đây ~ Ngu tí đưa y phục cho Xử Nữ

- Đa tạ nghĩa tí ~ Xử Nữ cảm kích nói.

- Kim Ngu cô mau xuống tiếp khách đi, họ muốn thấy cô kia~ Một người phụ nữ đứng trước cánh cửa nói.

Cũng phải thôi, Kim Ngu quá đẹp, những vị khách tới đây tới vốn chỉ để ngắm nhìn nàng. Kim Ngu đang ra khỏi phòng thì Xử Nữ toan nín lại nói:

- Ngu tí, cho muội xuống phục vụ với được không? Có lẽ muội sẽ tá túc ở đây cùng tí thêm vài ngày nữa.

- Được, muội cứ ở đây bao nhiêu lâu cũng được, quán ta hiện cũng đang thiếu người ~ Ngu vui vẻ đồng ý

Hai người cùng nhau xuống lầu để phục vụ. Ai cũng trầm trồ nhìn họ, nam mê mẩn, nữ ghen tị trước nhan sắc của họ.

- Đó là phục vụ mới à chủ quán ~ Một vị khách hỏi

- À vâng. ~ Tên chủ quán còn chưa biết chuyện gì nhưng vẫn vội gật đầu khẳng định.

Xử Nữ và Kim Ngu bắt đầu phục vụ tại quán ăn ấy.

Chốn Hoàng cung rộng lớn, vẻ đẹp của nó rất cuốn hút giống như người đang ngồi trên chiếc ngai vàng kia, vua Cụ Giải. Chàng ngán ngẩm nhìn đồng hồ số, tự nhủ phải làm xong rồi sau chàng sẽ đi dạo Ngự Hoa viên trải đầy hoa để bù đắp sự mệt mỏi này. Bỗng tên thái giám cất giọng:

- Muôn tâu Hoàng thượng, có Bạch tướng quân cần gặp ạ!

Cụ Giải gật đầu ra hiệu cho tên thái giám mời tướng quân vào. Bạch Dương được mời vào, đó là lúc tên thái giám bước ra.

- Báo cáo Hoàng thượng, nước Ngạo Thiên đã có động tĩnh, thần thiết nghĩ ba tháng sau chúng sẽ xuất binh tấn công chúng ta, còn ở đâu thì tướng quân Ma Kết đang xem xét ~ Bạch Dương quỳ xuống nói với Cụ Giải.

- Được! Vậy người dự đoán xem quân ta và nước Ngạo Thiên chênh lệch bao nhiêu?~ Cụ Giải vẫy tay ý nói tướng quân miễn lễ.

- Thần nghĩ là mười vạn tinh binh, thần e quân ta sẽ không thắng nổi trừ khi...

- Hợp sức cùng nước Tuyệt Chiến phải không?

- Đúng vậy ạ!

- Người xem họ là một nước rất ngạo mạn, làm cách nào đây?
- Thần có một cách nhưng...
- Cứ nói đi!
- Gả một trong số các công chúa cho Hoàng tử nước đó ạ! ~ Được hoàng thượng cho phép, Bạch Dương liền đi thẳng vào vấn đề.
- Vậy sao ta không nghĩ ra chứ? Hay lắm! Vậy người hãy kêu Nhân Mã đi mời họ đi.
- Vâng. Thần xin cáo lui ~ Bạch Dương cúi chào Cự Giải rồi đi

Nhờ ý của Bạch Dương mà Cự Giải phần nào đã phấn chấn lên, chàng lại tiếp tục công việc phê duyệt số tấu còn đang dang dở.

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ! ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Mới sáng sớm, mà mọi người ai nấy đều bận rộn tới Hoàng Cung, các nàng công chúa, quận chúa, tiểu quận chúa,...ai ai cũng ăn mặc đẹp hơn ngày thường để xem vị hoàng tử đẹp trai ấy.

- Sao duy nhất ta và người là không được chung vui cùng mọi người? Ta muốn đi. ~ Song Ngự nững nịu nói
- Em chỉ biết là ở Hoàng Cung có một đại sự, công chúa không được vào trong đó đâu ạ! ~ Tiểu Hoa, nha hoàn của Tam Công chúa đáp.
- Vậy là không được vào đó thực sao? Hay ta cùng người ra Ngự Hoa Viên dạo chơi vậy, hết yến tiệc ta sẽ bắt đền sư huynh Cự Giải của ta ~ Song Ngự vui vẻ nói khi nghĩ ra việc để bắt đền đại sư huynh của nàng.
- Vâng thưa Công chúa ~ Tiểu Hoa nói, quả là may mắn khi Công chúa đã đổi ý. Tiểu Hoa biết việc Hoàng tử nước đó đến chọn một trong số các công chúa làm thê tử của mình, nhưng vì chàng ta vốn mang danh hay chơi bời hoa bướm, nếu chọn Song Ngự làm thê tử thì ắt sẽ làm khổ nàng. Hoàng thượng tất thay đổi vì lo cho hạnh phúc của tiểu muội ngọc ngà.

Thế là hai bóng: một chủ, một tì cùng nhau tới Ngự Hoa Viên.

Trong buổi yến tiệc chào mừng Song Tử,

- Các nàng công chúa quả thật là xinh đẹp ~ Song Tử mồm thì nói vậy nhưng trong lòng chàng cảm thấy rất không vừa ý. Chàng vốn chỉ có ý chơi đùa qua loa với các thiếu nữ, tiểu thư và công chúa mà thôi.
- Vậy hiền đệ này, đệ đã lựa được hảo thê tử cho mình chưa? ~ Cự Giải vui vẻ hỏi han
- Quả các nàng rất đẹp nhưng đệ thực vẫn chưa hề vừa ý! Huynh tạm ở đây, đệ sẽ quay lại liền ~ Song Tử cười đáp lại

Song Tử nói rồi liền rời khỏi hậu cung, chàng cùng người hầu đi tham quan Hoàng cung. Ở trong phòng yến tiệc, chàng cảm thấy khó chịu vô cùng, tốt nhất Song Tử nên đi hít thở không khí trong lành bên ngoài để thư thái đầu óc.

- Hương hoa ở đâu thế này? ~ Song Tử hỏi người hầu của mình
- Dạ từ Ngự Hoa Viên thưa ngài ~ Người hầu đáp lời
- Bách Bách, ta cùng người vào đó thưởng cảnh nhé! ~ Song Tử đề nghị
- Vâng thưa ngài ~ Bách Bách cúi mình nhận ý.

Tới Ngự Hoa Viên, Song Tử bỗng nghe thấy giọng hát trong trẻo vô cùng, chàng liền nhanh chân nấp sau bụi cây gần đó, vừa thưởng nhạc vừa thưởng

cảnh, quả là hảo ý. Nhìn kĩ lại thì nàng ta quả là mỹ nhân đẹp quá. Song Từ chăm chú nhìn Song Ngự, lồng ngực chàng đập mạnh, chàng đợi Song Ngự hát xong rồi mới tới ngó ý bắt chuyện.

- Chào tiểu thư, ta là Song Từ một người bạn của vua nước này, giọng hát nàng quả ngọt ngào, có thể cho ta được biết danh xưng của nàng?

Song Từ là Hoàng tử của nước Tuyệt Chiến mà? Tiểu Hoa bỗng giật mình.

- Ta tên Song Ngự là Tam công chúa trong triều, cảm ơn chàng đã có thành ý, hân hạnh được gặp ngài ~ Song Ngự khá bất ngờ trước câu hỏi đột ngột của Song Từ, nhưng nàng vẫn vui vẻ mà trả lời.

- Công chúa? Vậy sao nàng lại không vào trong dự tiệc? ~ Song Từ khẽ cau mày khi nhận được câu trả lời từ Song Ngự, chàng hỏi.

- Thưa ngài, vì công chúa muốn đi dạo Ngự Hoa Viên ạ ~ Tiểu Hoa nói, trong lòng nàng đang lo sợ không ngừng.

- Vậy nàng có thể cùng ta đến một nơi? ~ Song Từ cười ranh mãnh nhưng nụ cười đó lại mê hoặc Song Ngự khiến nàng phải gạt đầu đồng ý

Song Từ đưa nàng tới một nơi rất quen thuộc, đó là nơi tổ chức yến tiệc, Song Ngự tự hỏi

- Cự Giải huynh, đệ đã tìm được người ưng ý nhất rồi ~ Song Từ bước vào nói lớn, làm mọi người giật mình, ngay cả Song Ngự cũng không hiểu chuyện đang xảy ra ngay lúc này.

Cự Giải nhìn Song Ngự rồi lại quay sang Tiểu Hoa, nha hoàn này vội lui xuống, Cự Giải hỏi Song Ngự

- Người bên cạnh muội là Hoàng tử của nước Tuyệt Chiến, muốn cầu hôn muội, muội đồng ý không?

Song Ngự nhìn Song Từ nói

- Nhưng ta và người mới chỉ gặp nhau, người không thể đưa ra quyết định như vậy.

- Vậy đính hôn đi!

Lời nói của Song Từ làm nàng rất đỗi ngạc nhiên nhưng vẫn buộc lòng phải đồng ý bởi ánh mắt chàng ta lúc đó đã đè ép hết suy nghĩ của nàng. Song Từ tỏ ra thích thú bởi nếu là đính hôn thì cũng coi như nàng đã là của riêng chàng rồi không ai có thể xâm phạm được nữa

Dù sao cũng do duyên trời, Cự Giải đành chúc hai người đến với nhau hạnh phúc. Bỗng một con đau xuất hiện, nhanh như cắt đã ăn mòn hết sức lực của chàng, mọi người chưa hiểu chuyện thì chàng đã ngã xuống đất.

- Mau gọi Bảo Bình thần y lại đây ~ Song Ngự hét hoảng chạy lại chỗ sư huynh của mình

Một lúc sau Bảo Bình đến, nàng liền khám cho Cự Giải nhưng sau đó mặt nàng nhợt đi, đây là thứ quái quỷ gì?

Số mệnh của người đứng đầu nước Vương triều Hoàng đạo sẽ sao đây?

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ! Cảm ơn đã đọc truyện của mình! ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Tại nước Ngạo Thiên, tiếng cười vang vọng có vẻ rất đặc ý, là từ một vị nữ nhân dáng vẻ cao cao tại thượng.

- Ha ha ha, người làm tốt lắm, trọng thưởng lớn.

- Đa tạ Nữ vương! ~ Tên thuộc hạ vui mừng ra mặt.

Chuyện là Sư Từ biết việc Vương triều Hoàng đạo và Tuyệt Chiến sẽ liên minh với nhau, nàng đã cử mật thám đến bữa yến tiệc này hạ độc Cự Giải và chỉ có nàng mới có thuốc chữa thôi, mọi người sẽ đổ lỗi cho nước Tuyệt Chiến, tình hảo hữu của chúng sẽ bị chia cắt. Một suy nghĩ rất ranh ma trong Sư Từ.

- Lục thái giám mau chuẩn bị phiên họp! ~ Sư Từ nhìn Lục Thái giám, ra lệnh

- Chuẩn bị phiên họp, cho mời các quan Đại thần ~ Ông đồng dặc nói.

Một lúc sau, các Quan Đại thần đã tập họp đầy đủ ở đại sảnh trong cung.

- Nữ vương vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế.

- Bình thân, bắt đầu cuộc họp đi ~ Sur Từ liếc qua tên thái giám ngay cạnh ra ý.

Đội thái giám ban sớ xong Sur Từ mới nói tiếp:

- Nhân cơ Cự Giải vua của nước Vương triều Hoàng đạo bị trúng cực độc, chúng ta mau nhân cơ hội này mà chiếm lấy nước đó. Ta giao cho các người việc này, hai tuần sau chúng ta sẽ xuất binh.~ Sur Từ nghiêm nghị nói

- Vậy có phải hơi vội không thưa Nữ vương? Người đã nói là ba tháng sau mới xuất binh mà ~ Đại tướng quân tên Tùng Cung nói

- Vậy thì không có cơ hội cho chúng chuẩn bị rồi, chúng ta sẽ chiếm được thế thượng phong ~ Sur Từ đáp, nằng quả là một nữ nhân phi thường.

- Chiến lược hay! ~ Các quan thần tẩm tặc lên lời khen ngợi

Mọi người đều được Sur Từ giao nhiệm vụ mà chuẩn bị đột tấn công. Trong bài học lịch sử của thời hiện đại thì nhờ kế sách này của Nữ vương Sur Từ mà nàng đã thống trị được nước Vương triều Hoàng đạo. Vậy Xử Nữ có thay đổi lịch sử éo le của Vương triều Hoàng đạo khi cô xuyên không về đây không?

Trở lại với đất nước Vương triều Hoàng đạo, tại thành Cát Liễn, hai ti muội Xử Ngu cùng nhau đi chợ mua đồ cho quán, nàng cô đẹp quá nên đã trở thành mục tiêu cho những kẻ côn đồ, cướp bóc.

- Hai cô nương xinh đẹp, hai nàng định đi đâu đây? Cùng đi chơi với bọn tôi đi! ~ Một đám nam nhân xúm lại vây quanh Xử Nữ và Kim Ngu chiêm chọc.

- Mau tránh xa nếu không tôi sẽ la lên đó ~ Xử Nữ nói

- Vậy sao? ~ Bọn họ tới cầm tay hai cô toan kéo đi

Xung quanh đó, mọi người đứng nhìn không dám giúp đỡ Xử Nữ và Kim Ngu vì sợ.

- Đứng m... ~ Kim Ngu định nói nhưng có một giọng nói cắt ngang nàng

- Dừng lại! ~ Một nữ nhân tuyệt sắc gia nhân đánh giọng nói.

Đó là Thiên Yết, biểu ti của vua Cự Giải mà, lũ côn đồ kia cùng Kim Ngu có thể nhìn thấy thẻ bài lấp lánh trong tà áo mỏng của nàng, chúng bỏ chạy.

- Xin đa tạ! ~ Xử Nữ quỳ gó chấp tay nói.

- Lần sau nhớ phải cẩn thận - Thiên Yết khẽ nói - Vốn nữ nhân các cô nên có trong người chút võ công mà phòng vệ, không nên cứ suốt ngày trang hoa điểm phấn.

- Vậy lần này đành nợ ơn đại nhân.- Xử Nữ ăn nói tròn vẹn, toan đỡ Kim Ngu dậy giờ vẫn chưa dám ngẩng đầu lên.

- Xin đại nhân hãy nhận tiểu nhân chúng thần, làm gì cũng được, chỉ cần đại nhân cho chúng thần theo, xin hãy ban ân huệ.- Kim Ngu quỳ rạp khi Thiên Yết vừa quay người đi. Nàng biết Thiên Yết chính là biểu ti của vua Cự Giải. Nàng bầu lấy chân váy Thiên Yết rất khắt thiết, nàng thực không muốn sống trong cảnh suốt chỉ lo sợ người ta cướp mất trinh tiết, hay bị gạ bán cho lão vương nào đó.

- Tiệp ti.Người không biết đây là ai sao mà dám nói?- Một ti nữ đi sau Thiên Yết nãy giờ bất bình mà đá Kim Ngu ra chỗ khác.

Thiên Yết trừng mắt với ả, quay ra nhìn Kim Ngu đang đau đớn ôm lấy đôi tay vừa bị đá, nàng ân cần đỡ Ngu dậy, mỉm cười:

-Ta thực không biết phải làm sao, muốn vào trong cung quả thực rất khó nhưng là ta ban ân, các người hãy về mà thu dọn hành lý, hai canh nữa sẽ có xe ngựa tới đón.- Nói rồi nàng dúi vào tay Kim Ngu một tấm thẻ bài quý giá của nàng dặn dò cẩn thận.

Thiên Yết cùng nàng hầu nữ kia mau về triều bởi cũng đã quá trưa. Thiên Yết về về mặt tươi tắn của nàng vội chuyển thành tím ngắt, nàng quay ra giáng cái tát trời đánh xuống hầu nữ kia.

-Ta nói cho người biết, người có biết hành động đó của người làm ta mất danh dự bao nhiêu không? Tiệp ti ngu dốt.- Thiên Yết liên tục vò đầu bứt tóc rồi tát ả ta. -Người đâu, mang con tiện nữ này phạt mười trượng. Sau khi bị phạt biết hối tội thì đến gặp ta, không thì lạng lẽ mà cuốn gói, trong cung ta không có loại ti nữ như người.

Nói rồi nàng dứt khoát phẩy áo ra đi, để tiện nữ đó bị lôi đi trong tiếng gào khóc thảm thương tha tội.

- Thừa đại phi- Một tên thái giám bỗng quỳ gối trước mặt nàng.

- Có gì mau nói, ta không có nhiều thời gian.

- Hoàng thượng mới bị hạ độc, hiện đang lâm tình trạng nguy kịch.

- Cái gì? Mau hồi cung ~ Thiên Yết nói lớn rồi vội quay đi.

Đất nước Hoàng đạo đang trong tình thế gong kim. Vua của họ sẽ như thế nào?

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!! ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

- Nguru ti, ti định đi đâu vậy? ~ Xử Nữ hỏi Kim Nguru khi thấy nàng đang soạn hành lý

- À, ti sẽ đi làm ti nữ ở cung của Thiên Yết ân nhân, nàng ấy chính là biểu ti của vua Cự Giải, chắc là muội không biết đâu nhỉ? ~ Nguru hiền lành trả lời

Thiên Yết ư? Muội biết nàng ta còn hơn ti nữa đó, đó là người luận chiến lược giỏi nhất nước Vương triều Hoàng đạo thời bấy giờ mà. Xử Nữ tiếp tục hỏi Kim Nguru

- Nhưng sao ti lại muốn làm ti nữ ở đó?

- Sau sự việc ban nãy, ti đã nghĩ rằng nơi đây không còn an toàn nữa, ti rất sợ việc ngày nào cũng được người ta hỏi mua ~ Kim Nguru run rẩy, khoe mắt nàng sắp rơi lệ

- Vậy ti cho muội theo với được không? ~ Xử Nữ nghe câu trả lời của Kim Nguru xong thì đôi phần hơi sợ, dù sao đất nước này sẽ bị nước Ngao Thiên chiếm thôi, liệu nàng có nên nói cho Nguru ti biết không? Nhưng bỗng trong đầu nàng lóe lên một ý nghĩ có lẽ là táo bạo nhất từ trước đến giờ: nàng sẽ cứu đổi đất nước này.

- Ừm, được! nếu muội thích thì ti muội ta cùng đi ~ Kim Nguru vui vẻ đồng ý

- Cảm ơn ti, nhưng chúng ta sẽ đi bằng cách nào, chủ quán có cho không ạ? ~ Xử Nữ đa tạ Kim Nguru, nhưng nàng vẫn còn điều băn khoăn muốn hỏi

- Đây chính là câu trả lời ~ Kim Nguru giờ chiếc thẻ bài quý giá của Thiên Yết lên, có nó thì sẽ đỡ lo hơn

Xử Nữ ngắm kĩ thì mới ngạc nhiên, ở thời hiện đại của nàng thì cái đó bán ra thị trường đồ cổ là khoảng hàng trăm triệu, nó rất quý giá.

- Mời Kim Nguru xuống, chúng tôi được ban lệnh đón nàng! ~ Tên tay sai của Thiên Yết nói lớn

- Vâng, tôi xuống ngay đây, các ngài cho muội muội tôi đi chung với nhé, muội ấy cũng muốn làm ti nữ cho quận chúa Thiên Yết đáng kính ~ Kim Nguru nhanh chóng xuống lầu và xin những tên tay sai cho Xử Nữ.

- Được thôi ~ Tên tay sai mềm lòng trước vẻ đẹp của Kim Nguru

Kim Nguru cùng Xử Nữ vừa mới lên xe thì bà chủ quán chạy ra rồi la lên

- Các cô đi đâu vậy, đừng đi, các cô đi thì quán ta sẽ ra sao đây, với lại cha mẹ đã bán cô cho ta rồi mà

- Đây là tiền công quận chúa trả cho bà, đủ để nuôi sống cả đời bà nên đừng lo ~ Tên tay sai vút túi tiền của Thiên Yết ngay trước mặt bà chủ quán rồi đánh ngựa trở hai cô ti nữ mới của Thiên Yết đi.

Năm canh sau,

- Quận chúa đang đợi cô trong phòng, mau vào yết kiến. ~ Một nữ nhân đã đứng chờ trước phủ môn, dẫn đường cho hai nàng tới nơi Thiên Yết.

Khi hai nàng bước vào đã thấy Thiên Yết đang ngồi luận sách, nàng có vẻ không chú ý tới sự hiện diện của hai nàng cho đến khi nữ nhân kia cúi xuống nói nhỏ, quận chúa mới ngẩng đầu lên nhìn. Hai người bọn họ vội vàng quỳ xuống.

- Thôi được rồi, hai người đứng lên đi, đây là bảng công việc, chiều nay các người sẽ cùng theo ta vào cung thăm Hoàng thượng nhé! ~ Thiên Yết mỉm cười vẻ đầy mệt mỏi.

- Tuân lệnh ~ Xử, Ngưu nhận bảng công việc từ tay Thiên Yết xong thì liền đi làm việc. Lúc đó bỗng có một chàng trai đi ngang qua, cũng lạnh như Thiên Yết.

- Yết nhi, nàng vừa nhận thêm hai tì nữ sao? Sao dạo này ta thấy cung của nàng càng ngày càng ít tì nữ vậy? ~ Chàng ta âm áp lại hơn khi nhìn Thiên Yết

- Họ đã đi rồi, huynh biết muội cần gì ở những người xung quanh mà. ~ Thiên Yết mệt mỏi nhưng vẫn ngồi thẳng dậy, mỉm cười mời trà chàng

- Ta đến để cùng nàng bàn về chiến lược trận địa đối phó với quân Ngao Thiên, chúng ta cần phải cảnh giác ~ Ma Kết nghiêm nghị nói.

Đúng rồi, Cự Giải biểu đệ của ta đang mắc cực độc, ngay cả thần y giỏi nhất nước này là Bảo Bình cũng phải chịu thua, chỉ còn cách cầm cự thêm thời gian sống cho Hoàng thượng mà thôi. Phải hết sức cảnh giác với nước Ngao Thiên và cả nước Tuyết Chiến nữa, cũng rất có thể là do nước Tuyết Chiến câu kết với nước Ngao Thiên để hạ độc Cự Giải, âm mưu chiếm đoạt Vương triều Hoàng đạo. Chuyện này nàng đã nghĩ cả ngày nay khiến nàng vô cùng mệt mỏi, vốn nguyên do là từ đâu? Nàng tìm ra được ắt kẻ đó phải chết.

- Nay Thiên Yết, muội bị làm sao mà đứng im không nói một lời nào thế? Muội có mệt lắm không? ~ Ma Kết lại gần Thiên Yết hỏi han

- À muội không sao. Huynh cứ nói đi.- Thiên Yết mỉm cười nói.

- Ủ, muội không sao là tốt ~ Ma Kết vui vẻ nhấp ngụm trà - Chúng ta bắt đầu vào vấn đề chính nhé!

- Hào. ~ Thiên Yết gật đầu nói

- Ta cho rằng quân họ sẽ tấn công chúng ta ở thành Xuân Hồ, vì ở đó có lượng phòng thủ ít và gần biên giới nhất ~ Ma Kết khẳng định

- Vậy thì chúng ta hãy cho một số lượng quân mai phục ở đó! Còn lại vẫn tiếp tục phòng vệ ~ Thiên Yết vừa dứt câu thì Xử Nữ bước vào.

Nàng chăm chỉ dọn dẹp phòng mà tình cờ nghe được cuộc trò chuyện của họ, nhớ lại bài học thì họ đã bàn sai một bước, nó rất quan trọng cho sự việc này. Nàng đành liều mạng nói:

- Cho tiểu nhân được góp chút ý kiến của mình, không chỉ thành Xuân Hồ, chúng ta còn phải bảo vệ cả thành Hoa Ngôi nữa vì nó là nguồn cung cấp vũ khí cho chúng ta, tập trung bảo vệ những đồn lương thực nữa mới mong cơ hội thắng, mong hai vị suy xét, tì nữ xin cáo lui ~ Xử Nữ quay đi thật nhanh ra khỏi phòng, tìm nàng sắp nhảy ra vì sợ

Thiên Yết nghe xong, liền quay lại nhìn bản đồ dàn trận.

- Đúng như lời tì nữ ban nãy, chúng ta đã sơ suất không phòng bị ở những nơi đó, nếu mất chúng e rằng chúng ta sẽ thua luôn trận này

- Thật vậy, gợi ý của tì nữ ấy sẽ giúp chúng ta rất nhiều ~ Ma Kết có đôi phần thán phục

- Chúng ta sẽ cho người mai phục ở đây, thế này, thế này ~ Thiên Yết một cô gái thông minh, sau khi được Xử Nữ gợi ý thì suy nghĩ ra ngay chiến lược, quả không hổ danh là người giỏi nhất về lĩnh vực chiến lược

Hai người cứ thế mà bàn tiếp.

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Thiên Yết sau một hồi bàn việc cùng Ma Kết thì nàng bắt đầu chóng mặt vô cùng, nàng đứng dậy nhưng nàng đã rất mệt mỏi, Thiên Yết khụy xuống.

-Thiên Yết, nàng sao vậy?- Ma Kết vội ra ôm lấy nàng.

Thiên Yết dựa đầu vào vai chàng, mồ hôi nhễ nhại toát ra, lạnh toát cả người; nàng dần lịm đi, thứ duy nhất nàng có thể cảm nhận ngay bây giờ đó là hơi ấm từ người Ma Kết.

-Thế nào rồi ? - Chất giọng ấm áp lại vang lên bên tai nàng.

-Thưa thiếu gia, Quận chúa chỉ là lo nghĩ quá nhiều mà thân thể suy nhược, còn lại không có gì phải lo lắng.

Nàng khẽ mở mắt và thấy Ma Kết bên cạnh cầm chặt tay nàng, Bảo Bình gần đó thì đang cúi đầu ăn nói kính cẩn. Thấy nàng tỉnh, Bảo Bình vội cúi chào rồi lui ra ngoài. Ma Kết đỡ nàng dậy, nàng ngồi dựa vào tường với y phục đã được thay cần thận. Trời đã chấp choạng tối mất rồi, không còn kịp để đi thăm Cự Giải nữa.

-Đa tạ huynh đã chăm sóc.

Thiên Yết nói với cổ họng khô khan, đôi mắt nàng vẫn băng lãnh nhìn nghĩa huynh. Thiên Yết cứ nhìn chàng, khuôn mặt thanh thoát, đôi mắt phượng hoàng, sắc sảo và đẹp đẽ; giờ nàng để ý kĩ mới thấy nghĩa huynh cũng không thua kém bất kì vị nam nhân nào. Trong cung cũng đồn rằng chàng là người đã có chủ, vừa có tài, vừa có sắc, lại đã có mỹ nhân, quả là một tiếc nuối cho các thiếu nữ tuổi trăng tròn trong cung. Nàng cứ nghĩ đến việc lúc nào cũng nghe được lời tiếc nuối, than thở từ các tì nữ hay các tiểu thư quyền quý trong thành về Ma Kết bởi chàng đã là chấu đã có hoa; thực rất làm nàng rất đôi buồn cười. Nàng biết Ma Kết từ nhỏ, nhận làm huynh đệ kết nghĩa vườn đào, tính tình Ma Kết nàng biết, lúc nào cũng lạnh nhạt với người ta nhưng thực ra trong lòng cứ nóng rực lên; nhưng nàng quả thần phục người con gái đã rung chuyển được Ma Kết mà khiến chàng mở lòng. Nghĩ một hồi để đầu óc thư thái, nàng mới chẹp miệng hỏi:

- Song Ngư con bé kém huynh bao nhiêu, bây giờ đã sắp có thiệp đỏ; còn huynh muội đã nghe huynh có mỹ nhân trong lòng từ lâu, vậy bao giờ huynh mới cho muội xem thiệp đỏ đây?

Trong lúc đó Bảo Bình đang cực khổ ngồi lau đông máu ở trên sàn.

-Đại tướng quân, thân thương thay cho thân xác người đó, sao lại có thể bị người làm khô suốt như thế chứ?

Bảo Bình như thể hầu nữ, lau đi lau lại vết máu chảy ròng ròng, thậm chí còn phải đối mặt với vết thương to tổ bố bởi vết chém của đao. Có thể nói Bạch tướng quân là “khách hàng” thân thiết nhất của nàng bởi một ngày nàng có thể gặp tướng quân ít nhất hai lần, và tất nhiên lúc nào cũng là bê bêtt máu me, không thể nào nhìn nổi. Bảo Bình nàng vừa từ cung Quận chúa về đã thấy bê Bett máu me chảy khắp Tích cung của nàng, vào trong lại thấy Bạch tướng quân thân nhiên uống trà, trên mặt không hằn một vết đau đớn. Sau khi băng vết thương thì đây, công việc của nàng bây giờ là dọn dẹp chỗ mình không bày ra trong khi tên to lớn kia thì ngồi uống trà luận sách. Lau đi lau lại, lau tái lau hồi mãi mới có thể sạch bong vết tích, Bảo Bình nàng ngồi thở hồng hộc không ra hơi, ngày thì lo chữa bệnh cho Hoàng đế, đêm lại phải mài mặt mà nghiền cứu thuốc, đã thế còn phải phục vụ Đại tướng quân, còn gì khổ hơn?

Bạch tướng quân nói là nhón nhơ như thế chứ trong tâm cũng đã có ý giúp nàng, mà do nàng xấu tính, cứ vừa làm vừa xía xói nên Bạch Dương đã quyết chí ngồi đẩy treu người nàng, mặc cho lời nàng nói có cay nghiệt đến đâu. Dù gì trong cung, đại tướng quân chàng cũng mang nghĩa chức cao hơn nàng, nên nàng dù xía xói cũng phải nhỏ nhẹ, thậm chí còn phải giữ trong bụng, làm mỗi lần Bạch tướng quân hỏi, nàng đều giấu nhem đi mà đưa bản mặt ngây thơ ra rất chi là tức cười. Thấy nàng cũng đã mệt, Bạch Dương liền cáo từ, không một đồng trả công, thậm chí còn bày nguyên sách trên bàn để mặc nàng dọn, không thể kim nén mà nàng phải hết lòng cho thỏa tâm can.

Bạch Dương ra khỏi Tích cung liền mau chóng trở về nghỉ ngơi mai còn tiếp tục luyện khí công. Đi qua vườn thượng uyển, chàng thấy được Thiên Bình Nhị hoàng tử đang thần thờ cho cá ăn mới qua hỏi thăm. Chẳng là Thiên Bình đang lo lắng cho đại sư huynh, nhưng không phải là lo cho bệnh tình sư huynh mà chàng chỉ lo sư huynh chết chàng ắt phải kể vạ, lúc đó chàng sẽ phải mệt mỏi ngày đêm, ăn không ngon ngủ không yên, quả thực là một "hào" hiển đệ.

-Mà Bạch tướng quân, không phải dạo gần đây người quá thân thiết với Bảo thần y rồi đó chứ? Nhìn xem, lúc nào ta cũng nghe tiếng Bảo Bảo chửi mắng nguyên rủa người, y hiền lành thế mà cũng bị người làm cho phát tức.

Bạch Dương nghe xong thì bật cười lớn nói Thiên Bình không phải lo, người bây giờ đáng được lo chuyện tình cảm trong cung cảm chi có thể là Ma Kết.

Nhắc đến Ma Kết thì Thiên Bình liền thay đổi sắc mặt, chàng cứ thờ dài thườn thượt não nề vô cùng.

-Thông minh là thế nhưng rồi cũng có biết làm gì đâu.- Thiên Bình phẩy quạt, đầu nguầy nguẩy lắc rồi bước đi.

Trong lúc đó, Song Ngư Tam công chúa lại đang ngồi chải tóc, âm ừ hát trong cuống họng. Cứ nhớ lại chuyện nàng với Song Từ thì nàng lại vui vô cùng, Song Từ khỏi ngộ, tuần tú như vậy, lại còn nhẹ nhàng, hay nói lời hoa mỹ làm trong lòng nàng rất đôi vui mừng. Nhưng cứ nghĩ đến cảnh kịch khi đại huynh của nàng ngã khỏi ngai vàng, trong tim nàng lại rất đôi đau xót, hiện giờ bệnh tình của sư huynh cũng không biết, cách chữa cũng không hay, nàng

chỉ sợ sự huynh không mau chóng lại rời xa nàng như phụ thân.

Bỗng nghe được tiếng gõ cửa, vì nha hoàn của nàng đang bận chuẩn bị nước tắm, không có trong phòng cùng nàng nên nàng đành ra mở cửa. Cánh cửa gỗ vừa mở đã có bó hoa hiện trước mắt nàng, ngược lên mới thấy Nhân Mã - sứ giả vương triều.

- Ngươi đã về rồi sao? - Song Ngư vui mừng ra mặt.

- Vâng thưa công chúa. Là có bó hoa đẹp nên thần nghĩ đến công chúa đầu tiên mà mang tặng cho người.

Nhân Mã vừa nói vừa bước vào trong thâm cung, ngồi trà nước.

- Thần nghe nói công chúa đã hứa hôn với Hoàng tử nước Tuyệt Chiến, chuyện này thực có thật?

- Đúng, mới về nước mà ngươi đã có thể nắm bắt thông tin nhanh đến vậy rồi. Ngươi giỏi quá!

Nhân Mã chỉ mỉm cười qua loa với lời khen mà chàng đã nghe mồn tai từ công chúa. Chàng nhấp ngụm trà rồi nghĩ đến việc Cự Giải, vốn biết Song Ngư là người nhạy cảm nên thôi chàng cũng không nhắc, cũng đã tối nên để tâm hồn thanh thản mà đi ngủ chứ không nên lo nghĩ. Sợ cái mồm mình sẽ buột ra lúc nào không hay nên Nhân Mã cáo từ sớm.

Chàng có đi qua nhà kho, thấy trong đó mấy tỳ nữ của Thiên Yết còn đang cặm cụi nấu thuốc, định vào hỏi thăm nhưng nhớ tới tính cách của Thiên Yết chàng lại thôi, không nên vì sướng miệng mình mà làm khổ người khác. Lúc này Xử Nữ và Kim Ngưu đã được đưa vào phòng nơi các tỳ nữ của Thiên Yết ở, bởi họ là người mới nên tổng quản cần dạy cho họ những luật lệ, chỉ có thể là tổng quát những thứ quan trọng khi làm hầu cho Thiên Yết bởi việc này là quá vội, thường tỳ nữ giúp việc trong cung, nếu nhanh nhất cũng phải sau hai khóa rèn luyện, cũng vị chi là năm năm.

- Điều đầu tiên các cô bắt buộc phải chú ý khi phục vụ Quận chúa đó là thái độ và giờ giấc. Bởi nếu xét về quyền, Quận chúa không thua kém bất cứ quyền lợi nào của Hoàng thượng nên các cô có thể dễ dàng nhận vào cũng có thể bị đuổi đi nhanh như một con gió. Các cô làm gì cũng phải thật đúng thời gian, chậm một phút sẽ bị phạt năm trượng, cứ từ đó mà tăng lên dần. Nếu các cô có thái độ không đúng, sẽ bị xử phạt nặng nề và những hình phạt đó không ai có thể xen vào ngay cả Hoàng thượng. Thứ hai các cô phải biết im lặng, mọi chuyện trong cung, chỉ được ở trong cung, nếu các cô chỉ cần hé nửa lời, sẽ hiểu thế nào là địa ngục trần gian. Điều cuối cùng tôi muốn các cô nhớ, đó là Quận chúa thực sẽ hóa thành một con quỷ dữ nếu các cô động vào thứ mà Quận chúa đã đóng chủ quyền.

Tổng quản nói rồi dời khỏi phòng, nhìn về phía cung của Thiên Yết nhìn xuống đôi bàn tay chằng chịt vết sẹo, hồi xưa khi vào cung bà cũng đã bị thu hút bởi vẻ ngoài của nàng nhưng đến khi vào đây quả thực rất khác, bà đã phải làm việc rất vất vả để có thể thoát khỏi nơi đây, nhưng nỗi đau lúc đó bà gửi lại nơi đây mãi mãi, không thể nào quên.

Khi đó ở nước Tuyệt Chiến, Song Tử đang chăm chỉ luyện võ công, sân rơi là tả toàn cánh đào hồng. Một bông khẽ rơi lên quạt chàng, chàng mỉm cười cũng như thể thiếu nữ bé nhỏ e ấp kia, quả là một bông hoa đẹp. Nhưng tất nhiên việc ngắm nhìn bông hoa cũng không chiếm quá nhiều thời gian để chàng tập luyện, xong, chàng liền đi dạo quanh hoàng cung, mấy cô tỳ nữ thường lợi dụng ban đêm mà ra sông tắm, quả là thời điểm tốt để đi dạo. Từng đường nét cơ thể cứ hiện ra trước mắt và lời cuốn chàng vô cùng. Dù chàng có thể trực tiếp mà sở hữu những thân xác đó nhưng vùng trộm còn thích hơn, chứ một khi đã có thì còn thiết tha gì nữa? Song Tử núp sau tán cây mà rình mò, quả đều là những mỹ nhân sắc nước hương trời, làn da trắng bóng, đôi chân thon gọn, cái nào cái nấy đều rất đỗi quần hút chàng. Song Tử thích chí, thậm chí còn đắm trò trên chóc những thiếu nữ đó, nào là chơi đá, giả tiếng mèo kêu rồi thả y phục của các nàng xuống nước,... quả không hổ danh lâu cá lừng lẩy khắp hoàng cung.

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!!! ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Tối đến ở nước Ngạo Thiên, có hai giọng nói vang lên trong Hoàng cung, một chủ một tớ

- Nay Tùng Cung, việc chuẩn bị quân sự thế nào rồi - Sư Tử hỏi tướng quân

- Dạ thưa Nữ vương, đã chuẩn bị xong, một tuần nữa sẽ hành quân - Tùng Cung trả lời kính cẩn

- Tốt lắm! Vậy là được rồi! Ngươi lui đi - Nữ vương hài lòng nói

Chúng ta sẽ tấn công vào thành Hoa Ngôi chiếm cái nơi cung cấp vũ khí ấy và điểm mấu chốt chính là các đồn cung cấp lương thực, nếu phá hủy hết thì

chiến thắng sẽ nằm gọn trong tay chúng ta, đó là một hảo chiến lược do chính Sư Tử nghĩ ra, nàng xứng đáng có được danh hiệu vị nữ vương tài năng nhất ở thời cổ đại. Nhưng không may thay, Xử Nữ người ở thế giới tương lai đã tiết lộ kế hoạch của nàng cho Thiên Yết và Ma Kết.

Lần trước, ta không đến thăm biểu đệ của mình được, bây giờ nhất định sẽ đi, Thiên Yết nhất quyết. Sáng tinh mơ, hai bóng hình đang đi trên hành lang dẫn tới nơi Cự Giải đang điều trị. Đó là Xử Nữ và Thiên Yết, Kim Ngưu thì đang bận làm việc mà tổng quản giao nên không đi cùng hai người được. Sau một hồi thì họ cũng đã đến.

- Hoàng thượng, ngài đỡ hơn chưa? Ta có mang cháo đến cho ngài đây! - Thiên Yết tới chỗ Giải năm, nói trong vô vọng vì chàng đang hôn mê mà

Thấy vậy Xử Nữ liền đi rón rén tới Bảo Bình thân y hỏi chuyện

- Nàng là Bảo Bình thân y phải không? Ta đã nghe danh nàng từ lâu, nay bệnh tình của Hoàng thượng như thế nào mong nàng cho ta biết về nó

- Đúng, ta chính là Bảo Bình. Hoàng thượng đã trúng kịch độc, nó sẽ hành hạ ngài từ từ cho đến chết và đây là trường hợp đầu tiên mà ta gặp phải, e rằng ngài sẽ không qua khỏi

- Triệu chứng của nó là ho, nóng đầu phải không? - Xử Nữ hỏi tiếp

- Đúng rồi, sao nàng lại biết về nó - Bảo Bình ngạc nhiên

Quả nhiên y như trong sách tả, bệnh này thời của Xử Nữ rất hoành hành, may thay bệnh này đã có thuốc nên trường nàng đã phát cho mỗi người hai viên thuốc phòng bệnh, bây giờ là lúc đề dùng đến nó.

- Ta đã có cách chữa cho Hoàng thượng - Xử Nữ khẳng định

- Thưa quận chúa, tì nữ đã có thông tin về bệnh tình của Hoàng thượng và đã có cách trị bệnh cho ngài, mong quận chúa cho phép tì nữ - Xử Nữ nói với Thiên Yết

- Làm sao người có thể? Ngay cả Bảo Bình thân y cũng không chữa được cho người thì làm sao - Thiên Yết nhìn nàng bằng ánh mắt dò xét, bỗng nàng nhớ lại việc Xử Nữ bày cách chống lại nước Ngao Thiên cho mình thì nàng đổi ý. - Được rồi, người thử đi, nếu không chữa được hoặc có ý định gì...người biết hậu quả đúng không?

Xử Nữ khà rùng mình trước ánh mắt của Thiên Yết, nàng nhẹ nhàng lấy một viên thuốc từ trong bông tai ra

- Nay, người cho chàng uống thứ gì đây - Thiên Yết nói, nàng định túm lấy tay Xử Nữ

- Khoan đã thưa quận chúa. Nhìn xem sắc mặt Hoàng thượng đã hồng hào trở lại, thiếu nữ tên Xử Nữ không có ý đồ xấu đâu, mong người anh minh - Bảo Bình ngăn cản Thiên Yết. Tại sao ta đường đường là một thân y mà không chữa được cho Hoàng thượng, nay lại có một tì nữ chữa được, thật không đáng làm thân y, ta còn phải học hỏi thêm từ cô ấy

Hoàng thượng sau khi được chữa trị, chàng đã tỉnh giấc sau giấc ngủ dài tưởng chừng như vô tận, chàng mở mắt nói

- Đây là đâu?

- Ngài đang ở Long sàng thưa Hoàng thượng, đội ơn trời ngài đã tỉnh lại - Thiên Yết vui mừng khi Cự Giải tỉnh dậy, nàng chạy lại ôm biểu đệ của mình.

- Ta đã bị gì sao? - Cự Giải quay sang hỏi Bảo Bình

- Dạ, ngài đã bị trúng kịch độc, tất cả lương y kể cả thần y cũng không chữa được, nhưng may thay cô tì nữ này lại có cách đã cứu ngài - Bảo Bình nói rồi chỉ vào Xử Nữ

- Vậy à! - Cự Giải quay sang nhìn Xử Nữ, sắc đẹp của nàng rất cuốn hút, trong cung của ngài có hàng nghìn mỹ nhân nhưng họ đều đẹp bằng lụa là, phấn son nhìn mà ngán ngẩm. Nhưng cô gái này đẹp tự nhiên, quả thực chàng rất muốn chiếm hữu cô gái tài năng này cho riêng mình. - Trọng thưởng

- Đa tạ Hoàng thượng - Xử Nữ kính cẩn quỳ gối.

Ánh mắt thích thú đó là sao hả Giải đệ? Thiên Yết buồn nhìn biểu đệ của mình.

- Mau nói tin vui với mọi người, Hoàng thượng đã tỉnh - Bảo Bình nói với thái giám

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!! ^ _ ^

Chương 8

Sau khi làm xong hết việc mà Tổng quản giao cho thì Kim Nguu ngồi ngoài hiên đàn một bài.

- Tiếng đàn nghe sao mà êm ả, du dương đến thế - Thiên Bình Nhị Hoàng tử đi ngang qua nghe thấy, tấm tắc khen ngợi, chàng hỏi. - Tiếng đàn phát ra từ đâu vậy?

- Dạ thưa từ cung của Yết quận chúa ạ! - Tên cận thần trả lời

- Vậy à, tới đây nào - Thiên Bình nói, dù sao chàng cũng đang có ý đi thăm biểu tì.

Vừa mới tới cửa cung, chàng đã nhìn thấy bóng hồng ngồi say mê gảy ngón đàn. Nhìn thấy chàng, Kim Nguu vội vã buông đàn, chạy ra cúi đón.

- Kính chào Nhị hoàng tử.

Thiên Bình chăm chú nhìn từ trên xuống dưới cô tì nữ xinh đẹp đó, chàng khẽ cầm đôi bàn tay lạnh buốt thấm sương đêm của nàng, đặt lên đó chiếc khăn tay thêu chim phượng tinh tế.

- Nàng quả rất có tài- Thiên Bình tấm tắc khen ngợi, rồi cùng nàng bước vào chánh cung.

Khi Thiên Bình bước vào chỉ thấy Ma Kết đang ngồi nhấp trà, đôi mắt cụp xuống đầy ưu phiền. Thiên Bình cúi người kính cẩn chào đại nghĩa huynh. Ma Kết đưa ánh mắt qua chỗ khác, chỉ khẽ hỏi Thiên Bình tới có chuyện gì.

- Kết đại huynh, đáng lẽ đệ mới là người phải thắc mắc tại sao huynh lại ở đây.

Thiên Bình ngồi xuống chiếc ghế đối diện, nhìn Kim Nguu rót trà rồi mỉm cười đáp lễ cảm ơn nàng. Chàng cứ ngồi nhìn Ma Kết nhưng Ma Kết có vẻ như đang trầm tư suy nghĩ mà không hề chú ý tới chàng. Thiên Bình sai người dọn bàn cờ, nhìn Ma Kết mỉm cười tươi rói:

- Làm ván cờ cho thoải mái đầu óc chứ nghĩa huynh?

- Ta không có tâm trạng.

Thiên Bình bật cười lớn trước vẻ lãnh đạm đầy băng lãnh của Ma Kết; quả nhiên trên đời này chỉ có bóng hồng đó mới làm chàng ta cười được. Cũng là không khí lát sau quá im lặng, chàng mới gọi Nguu vào hỏi xem Yết đâu.

- Quận chúa đi thăm Hoàng thượng rồi- Ma Kết đặt ly trà xuống bàn, liếc mắt lên nhìn Thiên Bình.

Thiên Bình trên môi chỉ nở nụ cười nhếch miệng, chàng mời Nguu ngồi xuống ghế, đàn một bài nữa chàng nghe. Thế rồi sau đó cả cung Thiên Yết tĩnh lặng, chỉ văng vẳng tiếng đàn nghe có thể động tới trái tim bất cứ ai. Thiên Bình có lẽ là người bị cuốn hút trong tiếng đàn đó nhất, giai điệu êm du gần như làm chàng quên đi hết mọi lo toan chất chứa trong lòng từ lâu; cũng là nghe danh Kim Nguu đã lâu nhưng chưa lần nào có cơ hội nghe nàng ta đàn, bây giờ lại có phúc ngồi hưởng thụ tiếng đàn ngọt ngào gần tai như vậy, quả nhiên mê hoặc lòng người. Khi tiếng đàn vừa dứt cũng là lúc Thiên Yết mở cánh cửa gỗ, khuôn mặt nàng phờ phếch thấy rõ. Thiên Bình toan ra hỏi thăm đại tì nhưng nàng khẽ nhắm mắt, nói rằng nàng muốn nghỉ ngơi. Thế là bất đắc dĩ, đến không được việc cuối cùng lại phải ra về nhưng cũng đáng. Ma Kết đứng ở ngoài với Kim Nguu và Thiên Bình trong khi các tì nữ đang hỏi hả nấu nước để phục vụ Thiên Yết.

- Ta tên là Thiên Bình tức Nhị Hoàng tử của Vương triều này. Nghe danh nàng trong thành đã lâu, nay mới được tận mắt chứng kiến, rất vui được gặp nàng.

Kim Nguu chỉ biết cười trừ rồi cúi đầu đáp lời chào trong khi Ma Kết vẫn còn đang đứng ngậy người ra.

- Huynh ấy chỉ đang suy nghĩ thôi nàng đừng sợ.

Thiên Bình mỉm cười rồi bước ra khỏi chánh cung, để mình Nguu với Ma Kết. Ma Kết có nhìn xuống Kim Nguu, nàng ta thì chàng đã thấy từ hôm qua nhưng không ngờ nàng ta cũng tài giỏi đến thế, đứng là không bỏ công Thiên Yết tin tưởng. Khẽ Kim Nguu hắng giọng họ, Ma Kết mới thờ dãi cời bỏ áo choàng sau lưng mà khoác lên cho nàng.

- Trời đêm nếu không làm gì thì mau vào phòng mà nghỉ, không thì phải mặc ấm kéo lăm bệnh thì khổ.

Sau khi ngọt lời Ma Kết mới bỏ đi về điện của chàng, để Kim Nguu ngây người ở lại. Trái tim nàng đang đập vội sao?

Tại Tích cung

- Xử Nữ, muội giúp ta việc này nhé - Bảo Bình thần y nói

- Việc gì, ti cứ nói, nếu giúp được muội sẽ giúp - Xử Nữ trả lời

- Chuyện này lên quan tới bá tánh. Ở thành Bách Mộc, một loại bệnh dịch xuất hiện làm chết bao nhiêu người, hiện vẫn chưa có thuốc chữa. Sau khi chữa bệnh cho Hoàng thượng xong, ti đã thấy muội rất giỏi, xin muội hãy đi cứu bá tánh cùng ta - Bảo Bình định quỳ xuống nhưng Xử Nữ lại đỡ không cho nàng làm vậy

- Được muội đồng ý xin ti đừng làm vậy - Xử Nữ nói

Hai người đi tàu với Hoàng thượng và bắt đầu chuyến đi.

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!! ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Tại Hoàng cung nước Vương triều Hoàng đạo, nơi diễn ra cuộc họp để chống lại nước Ngao Thiên.

- Hoàng thượng, người vừa mới lành bệnh nên nghỉ ngơi, đừng làm quá sức - Thiên Yết, người suy nghĩ chiến lược, tất nhiên nàng cũng có mặt ở đó.

- Được rồi, ta khỏe ti đừng lo. - Cự Giải cười nói. - Chúng ta vào cuộc họp thôi! Các khanh ngồi đi

- Tuân lệnh - Các vị tướng quân, quan trong triều nói rồi ngồi xuống chỗ của mình

- Sau khi bị hạ độc, trẫm đã nghĩ rằng sẽ không bao lâu nữa nước Ngao Thiên sẽ xuất quân - Cự Giải bắt đầu nghiêm túc

- Thừa bệ hạ cũng có thể là nước Tuyết Chiến làm đấy ạ - Mộc Quan nói

- Ta thực đã nghĩ đến việc đó. Nhưng sau bao ngày suy nghĩ, ta nghĩ rằng Ngao Thiên vẫn là nước vương tay trong chuyện này. Các khanh thử ngắm xem, Tuyết Chiến là một nước nhỏ như vậy, sao dám có gan lớn động đến trẫm; nếu có cũng chỉ là những tay giúp đỡ quân thù. Bởi vậy đã diệt sâu thì phải diệt từ gốc.

Các quan, tướng ai nấy đều tán thành đồng ý. Nếu không nhờ Cự Giải thì mọi người đã nghi oan cho nước Tuyết Chiến, rồi sinh chuyện không hay giống như kế hoạch của Nữ vương nước Ngao Thiên rồi.

- Mời Ma Kết đại nhân và Yết Quận chúa lên nói trận địa, chiến lược của mình - Thái giám nghe lệnh Hoàng thượng, nói to

Mọi người tiếp tục cuộc họp. Đến khi xong cuộc họp, tất cả ra về cùng với nhiệm vụ đã giao, nơi chính cung chỉ còn vua Cự Giải và Bạch tướng quân vẫn đang nói chuyện. Vừa lúc đó tên thái giám thông báo cho Hoàng thượng

- Thừa Hoàng thượng, có Bảo Bình thần y và ti nữ Xử Nữ tới yết kiến

- Cho vào - Cự Giải nói

- Hoàng thượng, thần có việc muốn tâu với người - Bảo Bình quỳ xuống cùng Xử Nữ, nói

- Chuyện gì?

- Thừa Hoàng thượng, như người cũng có thể thấy, nữ nhân đây quả có tài năng xuất chúng, tinh khôn hơn người. Thần thiết nghĩ, nhân dịp này mà để nàng ta cùng thần thi hành xuống dưới, xem chăm lo chữa dịch bệnh cho dân chúng. Mong Hoàng thượng suy xét. - Bảo Bình nói thẳng vào vấn đề

- Hảo - Cự Giải gật đầu cười viên mãn- Nhưng liệu chỉ có hai phận nữ nhi đi có an toàn?

Bảo Bình cũng dẫn đo nhìn qua Xử Nữ một lát rồi nhẹ gật đầu một cách khó nhọc.

- Vậy thì không được thừa bệ hạ, hãy cho thần theo để bảo vệ họ - Bạch Dương nói to, chàng không nỡ để Bảo Bình đi mà không có ai bảo vệ

Mặt Bảo Bình liền trắng nhợt, môi nàng nẩy còn nở nụ cười tuổi trẻ rằm đã tắt hẳn xuống. Nàng biết ngay sẽ có chuyện này mà, Bạch tướng quân phiền phức, vốn có ý đi cũng chỉ là muốn phá nàng, không thể được.

- Bạch tướng quân, thần thiết nghĩ người nên ở lại trong triều, lo nghỉ ngơi tĩnh dưỡng cho bớt mệt nhọc mấy ngày khổ cực qua.

- Hoàng thượng, ngài xem, nữ nhân chân yếu tay mềm sao có thể tự bảo vệ mình được, thần can tâm tình nguyện được đi, không ngại mệt mỏi khó khăn.

- Thôi được rồi - Cự Giải nói, thực sự chàng cũng muốn đi vi hành một chuyến xem dân tình ra sao nhưng vì chuyện ganh chiến còn đang treo trên dây tóc, chàng không thể đi được.

Bạch Dương cười khoái chí, còn ai kia thì tức sôi máu

- Nhưng các người đi thì mất bao lâu?

- Dạ là khoảng một tuần ạ! - Bảo Bình nói

- Vậy là đủ thời gian cho chúng ta chuẩn bị xuất quân rồi nhỉ, Bạch Dương

- Đúng thừa bệ hạ

- Xử Nữ, lại đây. - Cự Giải nhìn Xử Nữ nói

Xử Nữ này giờ không nói gì. Khi nghe vua nước Vương triều Hoàng đạo gọi thì giật mình, làm theo lời của Cự Giải, Xử Nữ tới chỗ chàng

- Đây là tấm thẻ bài quý, người hãy cầm mà phòng thân nhé! - Cự Giải mỉm cười, đưa tấm thẻ bài của chàng cho Xử Nữ

- Thần tiếp.. - Xử Nữ rất biết ơn ngài nhưng như thế có phải hơi quá? Là thân phận nữ tì lại dám cầm thẻ bài của vua ngênh ngang thiên hạ?

- Đi cẩn thận nhé - Cự Giải cầm tay nàng để chặt tấm thẻ bài trong tay, chàng mỉm cười với đôi mắt hiền từ độ lượng làm Xử Nữ trong lòng cũng đang xốn xáo vô cùng.

~~~~~

Tại nước Ngạo Thiên, trong một lầu xanh, Nhân Mã đang bợ phờ ngồi uống rượu thông thả, chuyện là Cự Giải sai chàng đi vi hành ở nước Ngạo Thiên, chàng đường đường là sử giả mà lại đi làm việc này, nếu không phải do tên mật thám bị giết rồi chàng đang rảnh rỗi thì sẽ không có cơ sự này.

- Sao chàng buồn thế - Một mỹ nữ nói

- À không có gì - Thôi bỏ đi ngày mai ta sẽ làm việc Hoàng thượng giao bây giờ chơi sẽ là chính, chàng cứ thế mà bị chuốc rượu từ cô gái lầu xanh.

Chàng vốn từ lượng kém nên nhanh chóng say rượu, đợi thời cơ này một đám người lại gần Nhân Mã. " Bóp"

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!! ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Qua một ngày, nhóm của Bảo Bình đã đến thành Bách Mộc, nơi cung cấp những cây thuốc quý hiếm trên đất nước. Nhưng ở đây có rất ít bác sĩ tài giỏi.

Họ liền tới xem tình hình của người dân. Sau khi Bảo Bình xem bệnh từng người xong thì mới biết nguyên nhân là do dòng sông đen thùi lùi ô nhiễm kia. Hầu hết mọi người dân ai cũng uống thứ nước đó, nên mới bị bệnh hết nguyên thành, làm người ngoài tưởng rằng đây là bệnh dịch nguy hiểm

- Nếu là do dòng nước kia thì chúng ta phải lọc sạch nó, Bảo tì tử - Xử Nữ lên tiếng nói

- Lọc..? - Bảo Bình lại một lần nữa ngạc nhiên nhìn Xử Nữ dù đã học y được lâu năm nhưng nàng quả thực vẫn chưa thể hiểu được lọc là cái gì.

- Đầu tiên là như thế này, thế kia - Xứ Nữ giải thích

- Thôi, vậy tí giao việc lọc sạch nước cho muối nhé, còn tí sẽ lo về phần chữa bệnh cho dân - Bảo Bình nói, đầu óc nàng quay mòng mòng với mờ hồ độn Xứ Nữ vừa nói. Lần đầu tiên nàng gặp được một "cao nhân" thế này.

Về Bạch Dương thì chàng vẫn cứ bám Bảo Bình, làm nàng phát điên lên. Xứ Nữ nhìn thấy cười khúc khích

- Ta đã lên danh sách những thứ thuốc cần tìm, gồm Tán dược, Mộc Canh, Linh Đan,... - Bảo Bình ngập nói, nàng đã thức suốt đêm để lên cái danh sách đó.

Nàng bắt đầu tìm cũng đã hơn hai ngày rồi và chỉ còn một cây thuốc nữa thôi đó là Bạch dược. Nghe cái tên của cây thuốc này khiến nàng vui vui lạ thường.

- A - Bỗng nhiên Bảo Bình bị một thứ gì đó cắn vào chân, khiến nàng phải buộc miệng la lên

Bạch Dương nãy giờ đi theo liền chạy lại

- Nàng có sao không? Bị rắn cắn rồi - Bạch Dương lại xem vết thương, rồi ngài cúi xuống dùng miệng hút chất độc ra, làm Bảo Bình chẳng kịp phản ứng gì cả

Thấy Bạch Dương làm vậy, Bảo Bình bỗng bật cười trong vô thức, tiếng cười nàng lạnh lạnh cả khu rừng.

- Sao nàng lại cười, không lẽ chất độc của rắn làm nàng bị vậy sao - Bạch Dương lo lắng cho Bảo Bình, đồng thời chàng cũng nguyên rửa cái con rắn chết bầm ấy

- Bạch tướng quân, con rắn ấy vô hại mà, ngài làm vậy khiến tôi mắc cười lắm đó - Bảo Bình cười đau cả bụng, nhưng vẫn cố nói

Bạch Dương ngồi dần mặt ra, thấy rằng mình đã hành sự một cách đáng xấu hổ, hiện quanh đây không có cái hổ nào cho chàng chui xuống trốn sao?

- A - Bảo Bình một lần nữa lại la lên

- Sao vậy? Bị rắn cắn nữa à - Bạch Dương giật mình

- Không phải, sẵn là nhờ chú rắn ấy mà tôi đã tìm được cây Bạch dược - Bảo Bình nhẹ nhàng bứt nó, như Bạch Dương ban nãy đã nhẹ nhàng với đôi chân bị rắn cắn của nàng.

Đủ nguyên liệu cho thuốc của Bảo Bình và người thử nó không ai khác là Bạch Dương. Thứ thuốc của Bảo Bình thì làm lại hai lần mới thành công, khiến Bạch Dương bị tào tháo rượt suốt nguyên ngày. Phải chăng Bảo Bình đang đùa giỡn với chàng ư?

~~~~~

Còn về Xứ Nữ thì nàng được người dân giúp đỡ về việc lọc nước.

- Cô nương đây có thể làm nước đục này trở thành nước trong sao? - Trưởng lão hỏi. - Không phải ta không tin cô mà từ trước tới giờ ta chưa bao giờ thấy ai làm vậy cả.

- Vâng, vì vậy mọi người hãy giúp tôi nhé - Xứ Nữ nói rồi nhìn mọi người, đã đến lúc cô áp dụng thử phương pháp lọc nước dơ thành sạch rồi

- Được - Mọi người nghe vậy thấy rất vui, cô đã chữa được bệnh cho vua của họ mà bệnh đó ngay cả vị thần y giỏi nhất Vương triều Hoàng đạo Bảo Bình cũng không chữa được, vì vậy họ rất tin tưởng cô

- Cảm ơn mọi người - Xứ Nữ cảm động nói

Sau nhiều ngày làm thùng lọc to đủ để cả thành xài thì cuối cùng họ đã thành công. Mọi người đổ nước vào

- Đúng thật vậy, nước đã trong lại rồi, mát quá - Họ uống

- Cô là một nữ thần thừa Xứ Nữ, trời đã ban cô cho chúng tôi - Mọi người đa tạ Xứ Nữ, họ cứ thế mà nói cô là "Nữ thần"

Tiếng tăm của cô cứ thế vang xa, một số truyền tụng về tài năng chữa trị của cô, một số khác nói cô là báu vật do trời ban tặng, có khả năng làm những điều chưa ai làm được.

Thế là năm ngày trôi qua nhanh như cắt, họ đã hoàn thành nhiệm vụ mà Cụ Giải giao và mau chóng về lại Hoàng cung để bắt đầu cuộc chiến với nước Ngao Thiên.

~~~~~

Tại phủ của Yết Quận chúa

-Kim Ngu, người quả thực đàn rất hay.-Thiên Yết nhẹ nhàng bước tới bên Kim Ngu, nàng mỉm cười.

Kim Ngu cũng chỉ ngồi ngừng mà mỉm cười đáp lễ, quả thực hôm nay Thiên Yết nhẹ nhàng đến lạ thường.

-Người có thể lấy cho ta một tách trà không?

Kim Ngu nghe lời, liền vội chạy về phía bếp rót tách trà nóng còn thơm hương nhài. Khi nàng quay trở về thấy Thiên Yết đang hốt hoảng chạy tới bên nàng, nói có con mèo vừa chạy qua làm rơi đàn của nàng xuống hồ. Kim Ngu nghe được thì vô cùng hoảng hốt, đó là cây đàn nàng yêu quý vô cùng, là cây đàn đã trải qua bao buồn vui đau khổ cùng nàng, nàng không thể làm mất nó; nàng vội chạy tới cúi xuống hồ tìm.

-Kim Ngu, hay người thử ra khỏi hiên tìm đi, có khi nào lại thấy.

Nghe được lời gợi ý của Thiên Yết, nàng nhẹ nhàng chèo khỏi hiên gõ đi khệ nệ trên bờ đất nhỏ gần hồ, tay nàng còn bám chặt lấy thành hiên.

-Kim Ngu, người tìm thấy chưa?- Thiên Yết vẻ mặt hốt hoảng đã biến tan, thay vào đó mặt nàng lạnh tanh, thậm chí nụ cười trên môi cũng đã trở nên ranh ma hơn nhiều.

-Dạ chưa thưa quận chúa.

-Vậy sao không xuống dưới đó mà tìm- Thiên Yết nghiêng rằng, nàng dùng chân giẫm lên đôi tay thon dài đẹp đẽ của Kim Ngu khiến nàng ta đau đớn mà thét lên. Nhưng Thiên Yết không dừng lại, nàng cứ giẫm lên đôi tay đó, chứng kiến từng sự đau đớn của Kim Ngu. Nhưng rồi nàng cũng bỏ chân ra, Thiên Yết cầm tách trà nóng Kim Ngu còn để trên hiên cho nàng.

-Người biết không Kim Ngu? Ta vốn rất ưa thích trà hoa nhài bởi mùi thơm đặc biệt và nhẹ nhàng của chúng. Nhưng người thử xem, tí muối của người, Xứ Nữ, đã ngoảnh mặt phản bội ta, ngang nhiên cướp đi bảo vật của ta; vậy còn người, người có làm thế không?

-Không, thần thiếp thực không bao giờ có ý nghĩ đó, quận chúa, xin người tha mạng, quận chúa, xin hãy tha mạng.- Kim Ngu bám víu vào thành hiên với chút hi vọng cuối cùng. Nàng không thể giấu nước mắt, đôi tay nàng giờ đã trầy xước, thậm chí còn không thể cử động được nữa.. và nàng sợ nước, nàng không muốn rơi xuống cái hồ mà nàng đặt tình yêu thương từ khi vào cung đến nay được. Nàng không muốn bị bỏ rơi hay giết hại bởi thứ mình yêu thương.

-Đổi trả.- Thiên Yết trừng mắt đầy tức giận.- Nô tì các người vốn chỉ nói những lời hoa mĩ trước mặt để làm ta vui, ta ban thưởng, còn sau lưng lại thủ đao muốn hại chết ta. Rẻ mặt!

Nói rồi Thiên Yết đổ cả cốc trà nóng vào tay Kim Ngu, không thể chịu được mà Kim Ngu buông tay, lăn khỏi bờ và ngã xuống hồ. Nàng liên tục kêu cứu nhưng không có ai ở đây, Thiên Yết đã phẩy áo quay đi.

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ! ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

- Yết nhi, huynh có chuyện này muốn hỏi muội? - Ma Kết vào phủ Thiên Yết nói

- Vậy mời huynh vào - Thiên Yết vẫn mặt lạnh lùng nói

Quả nhiên ông trời không linh ứng theo ý nàng, vẫn có ý tốt muốn nàng ta sống sót. Chẳng là may mắn sao Ma Kết có thói quen hay cho cá ăn ở hồ trong phủ Thiên Yết, hôm nay cũng không khác nhưng chàng thấy nước hồ động mạnh, đi qua bụi cây mà xem mới thấy Kim Ngu đang vùng vẫy kêu cứu, thế nên chàng mới nhảy xuống đưa Kim Ngu lên, cẩn thận sơ cứu cho nàng, thậm chí còn xé vạt áo mà băng tay cho nàng. Bây giờ Kim Ngu còn chưa đỡ nhưng nàng lại vẫn phải có mặt ở bệnh cạnh Thiên Yết ngay sau đó.

- Trà - Thiên Yết ra lệnh cho Kim Ngu

Kim Ngu nghe theo, nàng rót trà vào cốc cho Thiên Yết. Quận chúa nhấp một ngụm.

- Cái gì thế này, người có biết đây là loại trà ta ghét nhất không? - Thiên Yết tức giận, nàng đổ hết tách trà nóng vào tay Kim Ngu

- A - Kim Ngu nhẹ kêu lên nhưng sau đó vội vàng thu dọn mà lui đi bởi tay nàng còn đang phỏng rộp vì bị trầy da.

Ma Kết nhìn theo bóng Kim Ngu cho tới khi nàng khuất dần.

- Sao thế? Đừng nói với muội đó là bóng hồng của lòng huynh.- Thiên Yết trừng mắt xuống nhếch mép cười.

Nàng đã nhìn thấy tay cô ta, quả nhiên là từ y phục của Ma Kết, là Ma Kết làm trái ý nàng. Nàng đã thật sai lầm khi dễ dàng nhận hai ả nữ đó vào cung, chẳng lẽ nàng lại để vụt mất huynh đệ và tình yêu tương tàn dễ dàng thế sao?

Nàng tiếp tục nói chuyện với Ma Kết. Vài canh sau khi cuộc trò chuyện kết thúc

- Ta xin cáo lui - Ma Kết nói, chàng từ biệt Thiên Yết

Trước khi về, chàng đã ghé lại nơi ở của ti nữ Thiên Yết, các cô ti nữ ngỡ ngàng, vì quá bất ngờ về sự xuất hiện đột xuất của Kết đại nhân tuần tú

- Cho ta gặp Kim Ngu đi tổng quản - Ma Kết ánh mắt danh thép nói

- À dạ, Kim Ngu có Kết đại nhân tới gặp người kia - Tổng quản nói đủ để cho Kim Ngu nghe thấy. Số cô ta sao may quá vậy? Một ngày được hai người tìm đến mà họ còn đẹp trai chức vụ trong triều cũng cao quý nữa.

Kim Ngu ngồi ôm tay mình khóc, nàng nghe gọi thì liền lau nước mắt, bước ra. Nàng kính cẩn nói

- Chào ngài, ngài gọi ti nữ có việc gì không ạ?

- Tay người không sao chứ? Ta đã bôi thuốc rồi, sớm muộn sớm ngày mai ngày kia sẽ khỏi. - Ma Kết nói

- Dạ ti nữ hiểu rồi, ngài đừng lo - Kim Ngu nghe vậy cũng đỡ buồn hơn, thật sự nàng đã có cảm tình với chàng trai đối diện mình

Ma Kết nhìn xuống bóng người có chút run sợ của Kim Ngu làm chàng thực nhớ đến người con gái nhỏ nhắn trước kia. Ánh mắt, dáng người đều rất giống.

Kim Ngu ngược lên nhìn Ma Kết rồi lại cúi mặt xuống đất không dám nhìn lên.

Ma Kết thấy vậy liền kéo tay nàng, đủ để nàng không cảm thấy đau, chàng nói:

- Vết bỏng này sẽ thành sẹo đó, lại đây. - Ma Kết lấy thuốc ra bôi cho nàng. Kim Ngu đành ngồi yên cho Ma Kết bôi.

Ước gì khoảnh khắc này sẽ dừng lại. Kim Ngu nghĩ

- Thôi ta về - Ma Kết sau khi bôi thuốc cho Kim Ngu xong thì liền từ biệt

- Dạ, ngài thượng lộ bình an - Kim Ngu có đôi phần giật mình

Bóng Ma Kết đã dần mờ đi. Trái tim của Kim Ngu cứ liên hồi đập, nàng thích Ma Kết tuần tú, nàng thích Ma Kết giỏi giang, nàng thích Ma Kết chu đáo,...

Vào một buổi sáng đẹp trời

" Choang " Kim Ngu bị Thiên Yết gạt chân, nàng té làm cái tách trà vỡ tan

- Con ả ti nữ hậu đậu này. Người đầu đem ả này phạt mười trượng, bỏ suất cơm ngày hôm nay của ả cho ta. - Thiên Yết lạnh lùng buông lời còn Kim Ngu thì cố gắng chịu đựng.

- Yết quận chúa sao người lại làm vậy với ti nữ của ti nữ - Xử Nữ vừa mới tới cửa cung đã thấy cảnh không hay liền lên tiếng.

- Buông ả ra. - Thiên Yết mỉm cười thích thú nhìn Xử Nữ, con mồi của nàng đến rồi.

Họ thả Kim Ngu ra, Kim Ngu vội lui đi không dám ngoảnh mặt lại.

- Sao người lại làm vậy - Xử Nữ khó chịu ra mặt.

- ả làm bể tách trà của ta, phải bị đánh mới chừa - Thiên Yết nói

- Nhưng...- Xử Nữ nhẫn nhịn- Người không thể hành hiếp người khác chỉ bởi vì lỗi nhỏ như thế được.

Thiên Yết bật cười, nài cho người gọi mama tổng quản vào. Không lâu sau mama tổng quản đã có mặt, bà run sợ vội quỳ rụp.

- Tổng quản, người thử nghĩ xem ta đã đắc tội với người bao giờ chưa?- Thiên Yết ngồi xuống ghế, đưa tay nhấp chén trà tì nữ vừa mang lên.

-Thưa, chưa ạ.

-Vậy người nhìn mà xem, nàng ta vừa nói gì? Là do người đã già không thể dạy dỗ tì nữ nữa sao? Mama, nói ta nghe lí do đi nào.

-Thưa quận chúa, thần thực không biết gì hết. Là do nàng ta ngang bướng, không nghe lời. Mong quận chúa tha mạng.

Thiên Yết chỉ cười, liếc mắt sang đám quân sĩ, khẽ ra hiệu. Thế rồi mama tổng quản bị lôi đi trong vô vọng, bà khóc, tức giận lớn tiếng chửi mắng Xử Nữ.

-Ta tin người.- Thiên Yết đến gần bên Xử Nữ.

Khi Xử Nữ không thể kim chế, toan ra đánh Thiên Yết liền bị quân sĩ giữ lại, bắt nàng quỳ xuống.

-Gương mặt xinh đẹp này, đôi bàn tay nhỏ nhắn này, thân hình mảnh mai này, quả thực rất hợp để bị làm dơ bẩn.- Thiên Yết nâng mặt Xử Nữ lên, mỉm cười nanh độc nói.- Cứ thử nói một câu nữa xem, ta không ngại bán người cho lũ thèm người dơ bẩn trong ngục đâu. Ngày mai, cư xử thật tốt nhé, Xử Nữ.. à không, con bán thân rẻ mặt.

Xử Nữ nàng mới đi khoảng một tuần mà Kim Ngưu đã phải hứng chịu nhiều như thế. Nàng đã hỏi Ngưu tì, Thiên Yết đã cố tình muốn đánh đập Kim Ngưu. Thật không thể chấp nhận được mà. Thế ngày mai nàng ta sẽ hại Xử Nữ không chừng.

Đúng như thế, sáng hôm sau. Khi Xử Nữ đang lau nhà thì

- A - Xử Nữ bị Thiên Yết đập tay

- Ủa người ở đây hả? Ta không thấy - Thiên Yết cười nói, nàng tiếp tục dẫm, thậm chí đập vào tay Xử Nữ

Quá lắm rồi, ta chịu hết nổi rồi. Xử Nữ tức giận. Nhìn khuôn mặt đau đớn cùng với tức giận của Xử Nữ khiến nàng rất thích mắt

-Mong Quận chúa hãy tôn trọng những tì nữ chúng tôi, dù sao chúng tôi cũng là người - Xử Nữ lên tiếng- Nếu còn nữa, ta sẽ báo hoàng thượng

Thiên Yết bật cười, nàng đá Xử Nữ nằm ra đất.

-Vậy làm đi. Dù gì ta cũng muốn xem kẻ bội nghĩa tình đó sẽ làm thế nào với kẻ hèn vừa đem lòng đem dạ gửi trao. Hai người các người chỉ là đồng bỏ đi.

-Thiên Yết nói rồi tức giận bỏ đi. Nàng đã gạt bỏ hình ảnh đó rồi. Là nàng bao nhiêu năm qua giữ tình cho riêng mình, tưởng chàng biết hóa ra chàng đã chẳng còn bận tâm. Nàng mỉm cười trong nước mắt, rốt cuộc nàng đã sai từ đâu? Rốt cuộc nàng đã làm gì sai mà để bây giờ mọi thứ đều đang dần quay lưng với nàng? Huynh đệ kết nghĩa thì dân phản nàng, còn tình hương thì đã bỏ rơi nàng mà đi. Nàng sẽ không thể dễ thế. Vốn dĩ nàng phải có tất cả, là hai á tì nữ khôn khéo đó; nàng đau sẽ không đau một mình, nàng chết, bọn họ cũng sẽ phải tự mình phan thây.

- Thưa Hoàng thượng, mong ngài hãy suy xét - Xử Nữ sau khi kể chuyện cho Cự Giải nghe

- Có lẽ nàng đã lầm rồi, Thiên Yết từ xưa đến nay rất hiền lành - Cự Giải tin tưởng biểu tì của mình

- Không đâu, đó chính là lớp bọc của nàng ta - Xử Nữ nghĩ lại chuyện mà Thiên Yết đã làm

- Thôi được để ta xử lý việc đó - Cự Giải đành chiều Xử Nữ. - Thái giám cho gọi Yết quận chúa cùng các tì nữ tới đây, Gọi Ma Kết tới luôn, chàng ta tới phủ Thiên Yết nhiều nhất, ắt hẳn cũng biết chút ít.

- Thiên Yết, có phải tì đã đánh thương các tì nữ? - Cự Giải hỏi

Thiên Yết, nàng chỉ im lặng, khuôn mặt bờ phờ, ánh mắt mông lung. Cự Giải thấy vậy liền hỏi các tì nữ của Thiên Yết. Thì họ lại lắc đầu ngay cả Kim Ngưu.

- Sao vậy mọi người đã bị Yết quận chúa hành hạ mà - Xử Nữ nói

- Vậy Ma Kết người thì thấy sao? - Cự Giải tiếp tục hỏi

- Không thưa Hoàng thượng - Ma Kết nhìn Thiên Yết nói

- Thưa hoàng thượng, là các ti nữ bị nàng ta hành hạ, bịt miệng không cho nói. Thậm chí mới hôm qua nàng ta còn dọa sẽ làm nhục ti nữ, mới canh trước còn đánh ti nữ; hoàng thượng xem, tay vẫn còn vết. Người xem thử tay của nghĩa tử thần đi, tay đã phồng rộp lên vì bị hại. Người có uy quyền duy nhất dám hại tất cả các cung nữ chỉ có Thiên Yết. À ta là con rắn nanh độc, không biết coi trọng tính mạng con người. Người vẫn để nàng ta yên quá là làm vậy bản triều đình này. Thiên Yết, ta nói cho người biết, là quận chúa hiền thực đoan trang ư? Có mà là loại cặn bã xã hội, nhưng người như người chỉ đáng bỏ đi. Người không xứng đáng làm quận chúa. Người quả là con nhà nòi, sách sử đã ghi rõ mẹ người ác độc vì muốn chiếm đoạt vương sản mà giết hại chính phu quân của mình. Người cũng không khác gì mẹ người cả, giết người không gớm tay. Làm người ta bị thương người vui lắm hả? Nói đi, sao mới canh trước người còn mạnh mẽ thách thức ta mà. Nói đi!! - Xử Nữ thật sự rất tức giận mà tuôn hết bao điều trong lòng ra. Khi nàng ngừng lại đã nhận trọn cái tát của Ma Kết.

-Nói hay lắm -Thiên yết mỉm cười khi giọt nước mắt nàng đã rơi trên gò má hồng. Mẹ nàng là kẻ giết người không gớm tay ư? Mẹ nàng vì chiếm đoạt vương sản mà hại phụ thân nàng sao? Thiên Yết ngoài miệng lung để lộ rồi không thể làm gì hơn. Thân thể nàng rã rời và rồi nàng ngất đi.

Ti nữ hốt hoảng đưa Thiên Yết về cung gọi thái y, giờ chỉ còn Xử Nữ, Ma Kết, Cự Giải cùng các quan trong phòng.

- Sao người dám nói vậy hả? Người chẳng khác một thân nữ chốn lầu xanh, vì Thiên Yết thương mới đem người cùng ti người về đây. Mà giờ người lại nói là đồ bỏ đi sao? Đừng nghĩ người cứu được hoàng thượng mà muốn làm gì thì làm. - Ma Kết không ngại mà rút kiếm từ một tên quan gần đó ra kẻ sát cô Xử Nữ.

-Ma Kết!!!- Cự Giải đứng bật dậy.- Giờ Xử Nữ là người trong cung ta, ta sẽ trừng trị nàng ấy thật thích đáng. Người nên bình tĩnh lại.

Ma Kết không nói thêm gì liền buông kiếm rồi toan bỏ đi. Cự Giải buông tiếng thở dài rồi kêu binh lính lôi Xử Nữ ra đánh phạt. Xử Nữ chỉ im lặng nhận đòn, là Thiên Yết có lỗi nhưng nàng nói thế cũng là không phải.

Cự Giải thật sự không muốn làm vậy nhưng là vua của một nước thì phải công bằng xét xử.

- Đem nàng ấy phạt năm mươi trượng cho ta

Năm mươi trượng cứ thế mà dồn vào thân hình nhỏ bé của Xử Nữ.

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!! ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Đêm hôm đó Cự Giải đã đích thân tới thăm Thiên Yết, bước vào phòng, hương nến thơm đã nghi ngút dễ chịu. Bóng Thiên Yết lập lòe sau màn rèm mỏng. Cự Giải tiến vào, khẽ nâng rèm thấy Thiên yết ngồi thiền thờ tựa mình vào thành giường.

-Biểu ti không sao chứ?- Cự Giải ân cần hỏi han.

Nhưng Thiên Yết nay đã khác, nàng đáp lại chàng bằng ánh nhìn băng lãnh, không còn chan chứa bao tình cảm như từ trước tới nay nữa.

-Ta sẽ vào vấn đề luôn.- Cự Giải khẽ hắng giọng.- Là Xử Nữ nói thế là không đúng với ti, ta đã phạt nàng ấy. Nhưng chuyện ti có ý bạo lực với các ti nữ, ta e chuyện đó Xử Nữ đã đúng. Ti sao vậy? Sao con người ti bỗng chốc lại trở nên đáng sợ như vậy?

-Lí do người còn không biết?- Thiên Yết nhếch mép cười, đôi mắt nàng đỏ hoe quay ra nhìn Cự Giải.

-Biểu ti, đệ.. đúng, đệ hiểu tấm chân tình ti dành cho đệ nhưng không phải ti cũng biết rồi sao? Tấm chân tình đó không thể được tồn tại.

-Là do nha đầu đó?

-Không. Ngay trước khi Xử Nữ xuất hiện, đệ và biểu ti đã không thể có tình cảm với nhau được. Đệ biết ti đã phải trải qua bao nhiêu nỗi thống khổ bởi bị kịch gia đình, nên vì thế đệ và ti càng không thể tới với nhau. Ti biết không? Trước khi cha ti mất, cha ti đã dặn dò kỹ phụ thân, phụ mẫu đệ rằng phải gửi gắm ti cho một người mà phụ thân ti tin tưởng hơn cả, phụ thân ti không muốn ti một lần nữa bị rơi vào con đường cùng, vết xe đổ của phụ mẫu ti,

không muốn làm tí khổ. Tin đệ đi, có một người đã luôn quan tâm đến tí, thậm chí còn yêu tí hơn hết thảy mọi thứ.

Thiên Yết nàng không nói gì chỉ nói Cự Giải hãy ra khỏi cung của mình để mình nghỉ ngơi. Thiên Yết một mình trong căn phòng tối, lập lòe ánh nến. Lời người nàng yêu thương nói là đúng hay lại là một lời dối trá, xu nịnh muốn đẩy nàng đi? Nàng vẫn nhớ đêm khi Xử Nữ hồi cung, nàng đã thấy Xử Nữ cùng Cự Giải trò chuyện ở Ngự Hoa Viên. Ánh mắt trĩu mến theo một thứ yêu thương vô cực mà bao lâu nàng mong muốn từ Cự Giải nay lại dồn về phía người con gái mới quen biết vài ngày kia. Con tim nàng đau rất, cảm thấy như cả sơn hà đã sụp đổ ngay trước mắt nàng. Nàng không cam lòng nhìn người nàng thầm thương trộm nhớ theo người khác. Nhưng rồi như lời mẹ nàng đã răn, nếu thứ gì là của mình nhưng bị người khác cướp đi, nếu quay lại thì là vật quý giá, nếu không thì chỉ là thứ bỏ đi; con người cũng vậy. Nếu như Cự Giải đã không còn có tình cảm với nàng vậy tại sao nàng cứ phải nhưng nhớ hằng ngày dài đêm mênh mông? Quả không xứng đáng.

Nơi Ngự Hoa Viên

Bạch Dương và Bảo Bình về sau Xử Nữ tới hai ngày bởi họ còn phải lo vẹn toàn chốn ăn chốn ở của người dân. Bạch Dương vừa về tới Tích cung của Bảo Bình đã liền đi ra Ngự Hoa Viên ngắm cảnh. Chàng thấy Thiên Bình đã ở đấy, thậm chí còn say sưa cho cá ăn.

- À bây giờ mới thấy nha, Song Ngự Tam công chúa đâu rồi Hoàng tử? - Bạch Dương bước tới hỏi.

- Người không biết cũng đúng thôi, lúc người đi thì Song Ngự đã tổ chức đám cưới với Hoàng tử nước Tuyết Chiến rồi - Thiên Bình cười. - Song Ngự phận là gái nên phải về nhà chồng rồi.

Thiên Bình liên tưởng lại

Lúc đó khắp Hoàng cung treo những quả cầu đỏ nổi bật dành cho đám cưới của Song Ngự. Họ đốt pháo hoa.

- Thiên Yết tí tí, muội sẽ nhớ tí, hai sư huynh và mẫu hậu lắm - Song Ngự nức nở, nàng sắp phải xa gia đình rồi.

- Đừng lo, tí sẽ kêu Song Từ hôn phu của muội một tuần sẽ đưa muội về hai lần muội chịu không - Thiên Yết an ủi

- Dạ chịu - Song Ngự nghe vậy rất thoải mái

- Được rồi mama chuẩn bị cho Song Ngự đi - Thiên Yết nói rồi nhìn mama

- Vâng thưa quận chúa - Mama trả lời

- Song Ngự, nàng tới rồi à - Song Từ nãy giờ sốt ruột, chàng quay lại. - Nàng đẹp quá!

Song Ngự thường ngày ngây thơ, trong sáng. Bây giờ mặc áo cưới vào trông nàng đẹp một cách lạ thường. Mặt cũng trang điểm đậm hơn làm từng đường nét trên khuôn mặt trở nên sắc sảo thanh tao.

- Chàng cũng vậy - Song Ngự ngại ngùng

Hôn lễ của họ được tổ chức rất hoành tráng. Tất cả quan hai triều đều rất đông, thức ăn thì toàn cao lương mỹ vị, nhìn thèm chết đi được!

Mọi truyện cứ thế diễn ra suôn sẻ. Sáng hôm sau, Song Từ cùng đám tùy tùng rước Song Ngự về.

- Từ biệt Cự Giải huynh, Thiên Yết tí tí, Thiên Bình huynh - Nàng rơi lệ

- Tạm biệt muội, chúc muội sống vui về bên Song Từ - Cự Giải nói, chàng không muốn xa muội muội của mình

- Nay Song Từ, đệ mà làm muội muội của ta khóc là coi chừng ta đấy - Thiên Bình dọa

- Đúng đấy, mà nhớ là một tuần cho muội ấy về hai lần đó - Thiên Yết dặn dò

- Vâng, các huynh tí đừng lo - Song Từ cười nói

Thế là Song Từ cùng Song Ngự đã về nước Tuyết Chiến

Thiên Bình kể cho Bạch Dương nghe, thế rồi hai người lại tiếp tục luyện luyện về những thứ khác.

~~~~~

Cự Giải chàng đã nhanh chóng làm xong việc, ngài muốn đi xem vết thương của Xử Nữ như thế nào

- Xử Nữ nàng không sao chứ - Chàng xông vào phòng Xử Nữ làm nàng giật cả mình

- À không sao thưa Hoàng thượng - Xứ Nữ cảm động, chàng đã quan tâm nàng rất nhiều rồi
- Cho ta xin lỗi việc hôm bữa nhé - Cự Giải hối lỗi
- Tì nữ không để bụng đâu ngài đừng lo - Xứ Nữ khách sáo

Tại phủ của Thiên Yết, nàng đang ngồi nhấp li trà, gió hiu hiu thổi làm tâm hồn nàng thêm lặng.

- Kim Ngưu - Thiên Yết gọi
- Vâng, người gọi tì nữ ạ - Kim Ngưu kính cẩn nói
- Ta cùng người đi thăm Xứ Nữ nhé - Thiên Yết đề nghị
- Dạ - Kim Ngưu vui mừng nói

Hai người cứ thế rào bước đến phòng của Xứ Nữ

- Ô kìa, đó là Hoàng thượng mà - Kim Ngưu nhìn vào phòng Xứ Nữ thì thấy Cự Giải đang chăm sóc cho Xứ Nữ

Thiên Yết vẫn cứ miễn cưỡng bước vào

- Xứ Nữ ta tới thăm người - Thiên Yết cất giọng làm cả hai người giật mình

Xứ Nữ không nói lại. Bầu không khí quá căng thẳng, hai bên đều tỏa ra sát khí nặng nề.

Thiên Yết sau khi về phòng liền gọi người bày rượu. Hôm nay thì nàng đã nhất quyết xóa hình bóng biểu đệ của mình trong trái tim rồi. Tình cảm của biểu đệ không dành cho nàng, vậy nàng còn vẩn vương làm gì? Thiên Yết uống rượu, một li, hai, rồi mười, mười lăm ly nàng vẫn không dừng lại. Bỗng có tiếng mở cửa, một nam nhân dáng mình khỏe khoắn bước vào, là Ma Kết.

- Yết nhi, muội sao vậy? - Ma Kết đóng cửa, vội chạy ra đỡ nàng, lần đầu chàng thấy nàng như vậy
- Ma Kết..- Thiên Yết mỉm cười trong cơn say, bây giờ nàng không thể điều khiển nổi mình nữa.- Huynh tới rồi.
- Thiên Yết, muội...

Chưa kịp nói hết lời Thiên Yết đã kéo chàng lại, đặt nụ hôn tới tấp rồi gục vào lòng chàng.

- Cự Giải theo ả Xứ Nữ đó, huynh cũng sẽ bỏ muội mà đi với Kim Ngưu, muội không thể để như thế được, muội không muốn....- Thiên yết bỗng bật khóc.- Đừng bỏ lại ta, ta không muốn bị bỏ rơi một lần nữa, đừng mà Ma Kết, đừng mà..

Tiếng Thiên Yết khóc ngày một lớn, Ma Kết choàng tay ôm chặt lấy nàng, tiếng nàng cứ nức nở trong lồng ngực chàng, chàng biết phải làm sao? Hồi nhỏ chàng đã hứa bảo vệ Thiên Yết suốt một đời vậy mà giờ đây nàng khóc chàng lại không biết làm thế nào.

- Thiên Yết, là ta yêu nàng.

Ma Kết ghì chặt nàng vào lòng, để mặc nước mắt nàng làm ướt áo. Chàng không biết làm gì khác ngoài việc cứ ôm chặt lấy Thiên Yết. Rồi nàng nín khóc, đôi mắt nàng đỏ hoe cùng hàng nước mắt, nàng cứ dựa vào lồng ngực Ma Kết, là Ma Kết nói yêu nàng, Ma Kết sẽ không bỏ nàng đi đâu hết.

- Vậy chàng hứa với ta đi.- Thiên Yết nhìn chàng, nàng lại một lần nữa đặt nụ hôn sâu lên môi Ma Kết. Cả hai ngã xuống giường với nụ hôn cuồng say không còn để ý đến thế sự chung quanh.

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ! ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

- Ta đang ở đâu đây, sao đầu ta đau quá - Nhân Mã tỉnh dậy, cú đánh của bọn ở lầu xanh kia đã làm chàng choáng váng.

Nhớ rồi, ta đang uống rượu thì bị một cái gì đó rất cứng đập vào đầu và thế là ở đây luôn

- Chết - Nhân Mã sờ lại y phục của mình. - Mất hết tiền rồi, trời ơi

Nhân Mã tức giận, chàng đã cho quán lầu xanh đó một phần ba số tiền mà chàng có, bây giờ chúng còn lấy hết tiền của chàng nữa nữa. Thật là không thể chấp nhận được mà.

Nhân Mã cuối cùng đã tìm ra cái quán lầu xanh đó. Chàng hét to:

- Trả tiền cho ta, các ngươi là đồ vô ơn bội nghĩa, mau trả tiền đây

Sur Từ đang vì hành bỗng nghe tiếng hét phát ra ở Thửa phủ, lại vụ án gì đây? Nàng vì hiếu kì bởi lâu lâu mới có một vụ án mà trà trộn vào đám người đông như kiến để xem.

- Này cậu có chứng cứ gì mà nói như vậy hả - Tú Bà ra nói, cười mỉa mai

- Chứng cứ là ta đã bị các ngươi trộm hết tiền - Nhân Mã gằn giọng

- Ha ha ha, vậy mà là chứng cứ ư? Thật mắc cười - Bà ta tiếp tục cười

Nhân Mã tức giận, anh liếc nhìn xung quanh và thấy Sur Từ đang đứng một mình.

- Nhìn qua ả ta thật quen, chắc là nữ lầu xanh hôm đó - Nhân Mã nói thầm

Chàng lôi Sur Từ vào cuộc nói chuyện

- Đây, con ả lầu xanh đã phục vụ tôi hôm qua - Nhân Mã nói

Thấy mama của lầu xanh đứng im thậm chí là run sợ thì Nhân Mã rất đắc ý. Mọi người xung quanh hoảng hồn chạy tán loạn, nếu ở đó họ sẽ bị xử tội chung mắt.

- Thấy tôi nói đúng... - Nhân Mã chưa nói hết câu thì

"Bốp"

- Dám động vào bản cô nương ta ả, hôm nay ngươi xui tận mạng rồi - Sur Từ đánh một cú trực diện, may cho Nhân Mã hôm nay Sur Từ không mang kiếm nếu không thì con giận đã khiến nàng bầm vằm Nhân Mã rồi.

- Ngươi - Nhân Mã vẫn chưa biết thân phận của Sur Từ

Sur Từ, nàng chỉ ngẫu nhiên hứng thú muốn xem cuộc cãi vã này thôi, mà hấn dám kéo nàng vào nói nàng là một "con ả lầu xanh", thật coi thường lòng kiêu hãnh của nàng mà.

- Quân đầu bất tên này đem về cung cho ta xử tội mau - Sur Từ đã quyết rồi, nàng sẽ đem hấn về tra tấn từ từ cho cái tội coi thường nàng này.

- Hả, cung ư? Cô là ai? - Nhân Mã đôi mừng vì sẽ vào cung mà khỏi cần xâm nhập, đôi lo là sẽ không được tự do khi bị nhốt vào ngục tra tấn

- Nàng ấy là Sur Từ, nữ vương của nước chúng tôi - Một tên lính nói. - Ngươi đã phạm trọng tội với nàng rồi, cả trời cũng không cứu được đâu

- Cái gì? Nữ vương á - Nhân Mã bàng hoàng, phen này chàng không thể thoát được rồi. Tự do ơi! Đừng xa ta!

~~~~~

- Song Từ chàng đã đi đâu vậy? - Song Ngư đứng sau lưng Song Từ, chớp mắt hỏi

- À ta đi công chuyện ấy mà - Song Từ giật mình, nói. Thực ra chàng đã tới Nguyệt Kỳ Viện, chơi đùa với các mỹ nữ

- Thiếp nghe rằng, dạo gần đây có một người giống chàng ra vào Nguyệt Kỳ Viện lắm - Dù mới tới đây, nhưng khi Song Ngư biết tính tình trăng hoa của hôn phu mình thì nàng đã cho người theo dõi từng bước chân của chàng. - Phụ vương đã cho thiếp làm gì thiếp muốn vậy nên, thiếp sẽ đóng cửa những

Kỷ Viện nếu còn thấy ai giống chàng vào nữa, chàng đồng ý chứ?

- Tùy ý nàng, thôi ta đi nghỉ - Song Tử nói. Song Ngự dùng giọng nói nhẹ nhàng để nhắc nhở khiến chàng nổi hết da gà. - Thật là, nàng ấy đáng sợ quá
- Thiếp đáng sợ sao? Thiếp chỉ muốn chàng là của thiếp, không ai xâm phạm mà - Song Ngự sắp roi lệ
- Ta biết lỗi rồi mà, đừng khóc Ngự nhi - Song Tử lại gần dỗ dành Song Ngự, nàng mà khóc thì Bình ca và Yết ti sẽ..., chàng lạnh gáy
- Biết lỗi? - Song Ngự chỉ đợi có chữ này thôi - Chàng hôn thiếp đi, thiếp tha lỗi

Song Ngự nâng quả ranh ma. Ta càng ngày càng yêu nàng rồi đấy. Song Tử hôn Song Ngự, một nụ hôn dịu dàng, ấm áp.

- Ta yêu nàng - Song Tử nói
- Vâng, thiếp cũng yêu chàng - Song Ngự đỏ mặt

Họ tiếp tục hôn. Song Tử bế bé Ngự vào phòng. Rồi hai người ngủ cùng nhau, giống như tước vị vợ chồng mà họ có.

*Chúc các bạn đọc chuyện vui vẻ!^_^*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

- Nay ngài còn ám tôi đến bao giờ nữa đây - Mới sáng sớm mà Bảo Bình đã thấy Bạch tướng quân trên người dính đầy máu rồi
- À ta định ám nàng đến hết cả cuộc đời - Một câu nói ngẫu nhiên của Bạch Dương làm Bảo Bình giật mình
- Cái gì, ngài giận với tôi sao - Bảo Bình nói, nàng băng bó vết thương lại cho Bạch Dương
- Ừ, đùa - Bạch Dương cười trừ

Sau khi được Bảo Bình băng bó xong, thì Bạch Dương lên tiếng

- Thôi trời cũng xế chiều rồi, ta về nhé
- Ngài về tôi không tiễn - Bảo Bình nói, nàng không thèm nhìn mặt Bạch Dương

Khi đó nàng cũng không biết động thái của Bạch Dương, nên chuyện Bạch Dương làm nàng cũng không kịp phản ứng. "Chết"

- Về đây - Bạch tướng quân đặc ý nói
- Tại sao người lại hôn ta? Có biết đó là nụ hôn đầu của ta? Người có chịu trách nhiệm cho nụ hôn này không? - Bảo Bình cứ ngồi đó, làm nhảm hỏi

~~~~~  
Ma Kết nằm trên giường, tiếng cửa kéo kẹt mở ra, là một nữ nhân bước vào.

- Thiên Yết? - Ma Kết gượng mình ngồi dậy
- Là ti nữ, Kim Ngưu. - Kim Ngưu khẽ cúi đầu.

Hiện giờ Kim Ngưu đang cảm thấy bị tổn thương thật nặng nề. Hôm qua nàng đã thấy Ma Kết đại nhân đến, toan chạy theo định tặng hồng bao nàng tự tay thêu nhưng lại bị mama tổng quản bắt lại đi dọn trà. Nào ngờ khi nàng bê trà tới đã nghe được cuộc nói chuyện của Thiên Yết và người nàng đem lòng cảm mến. Hóa ra bóng hồng của Ma Kết được đồn đại trong cung bao lâu lại là Thiên Yết quận chúa, hiện giờ chỉ có mình nàng biết chuyện này mà nàng vì quá đau lòng nên quyết giữ cho riêng. Nàng đưa y phục cho Ma Kết, thậm chí còn nhấn lại lời của Thiên Yết cho chàng.

- Thừa đại nhân, quận chúa có bảo hôm qua là do quận chúa say, nhất thời nói những chuyện không đúng, nói đại nhân đừng để bụng làm gì mà nên quên đi.

Nói rồi Kim Nguru nàng vội chạy ra ngoài với dòng nước mắt đã trực tuôn.

Ma Kết trong phòng ngồi tựa lưng vào thành giường, dù Thiên Yết nói như vậy nhưng chàng biết chuyện này sẽ khiến Thiên Yết bị phân tâm rất nhiều. Chàng nhìn vết máu đào còn đang vương trên mảnh ga khẽ mỉm cười, cuối cùng chàng cũng bắt được cá cho vào lưới. Việc của chàng bây giờ chỉ là tiến tới cầm con cá đấy thôi.

~~~~~

- Ê, Kim Nguru - Thiên Bình vẫy tay, nói nhỏ

- Dạ? - Kim Nguru đang dọn dẹp phủ của Thiên Yết giặt mình quay lại.

- Ta có chuyện muốn gặp nàng - Thiên Bình nói nhỏ, chỉ để chàng và Kim Nguru nghe thôi

- Vâng - Nguru đồng ý, nàng đã xong hết mọi công việc rồi

- Vậy tới Ngự Hoa Viên nhé - Thiên Bình đề nghị, Kim Nguru thì đồng ý

- Ta nghe nói nàng bị biểu tử của ta đánh, cho ta xem vết thương nhé? - Thiên Bình nở nụ cười, dịu dàng

- À, nhờ có thuốc của Kết đại nhân mà tì nữ đã gần lành bệnh rồi ạ - Nàng cười rồi sắc mặt lại thẫn thờ buồn chán.

- Là Ma Kết à? Ta tưởng huynh ấy không thích tiếp xúc với con gái - Thiên Bình ngạc nhiên nhưng cũng thầm cười trong lòng. - May là Ma Kết chứ không phải giai nhân nào khác

-Dạ?- Kim Nguru nhìn Thiên Bình một cách kì lạ.

-À không có gì.- Thiên Bình vội cười trừ.

- Vâng, mà ngài gọi tì nữ có chuyện gì ạ? - Kim Nguru hỏi

- À thì - Thiên Bình chỉ muốn nhìn mặt, nói chuyện với Kim Nguru chứ không có chuyện gì cả. Chàng nhanh trí. - Nàng có thể đàn một bài được không? Ta thích nghe nàng đàn

- Vậy để tì nữ đi lấy đàn - Kim Nguru vui vẻ đồng ý, ai muốn nghe Kim Nguru đàn thì nàng rất sẵn lòng. - Ngài đợi tì nữ một chút

- Ừ - Thiên Bình thờ phào. May quá nàng ấy không nghi ngờ gì cả.

"Tĩnh tít tang..."

Ôi! Thật sự đây là một tài năng hiếm có. Thiên Bình nghĩ. Nó du dương, trầm bổng, nốt hiện, nốt mờ, huyền ảo.

- Ước gì có Song Ngư muối muối ở đây hát thì thật tuyệt vời - Thiên Bình nói thầm rồi cười

Kim Nguru đáng vẻ khi đàn của nàng khi đàn thật cuốn hút ta. Ta...ta...ta yêu nàng mất rồi.

~~~~~

- Xử Nữ, nàng đã được mọi người tôn làm "Nữ thần" rồi đấy - Cự Giải vẫn như mọi ngày, tới thăm Xử Nữ, chàng mở cửa nói.

Nhưng Xử Nữ, nàng ấy đã ngủ rồi. Cự Giải lại gần

- Thật là...nàng ngủ tiếp đi - Chàng mỉm cười

Trông Xử Nữ lúc ngủ thật là đẹp, cứ như một nàng tiên.

- Nàng làm ta muốn chiếm lấy nàng hơn rồi đấy - Cự Giải nói với chất giọng ảm áp của chàng. Nó có thể làm tan chảy trái tim của biết bao cô gái

Chàng đưa mặt mình lại gần chỗ Xử Nữ, với ý định muốn hôn nàng. Nhưng bỗng nhiên....

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!! ^_^

Chương 15

Xử Nữ trên chiếc giường tre bỗng dương trở mình làm Hoàng Thượng giật mình.

- Hôn nàng khó đến thế sao, thôi ta ra ngoài để nàng ngủ nhé - Cự Giải có một chút đồ mặt rồi chàng ra ngoài.

Xử Nữ đã tỉnh từ lúc Cự Giải vào. Nàng chỉ định giỡn chàng một tí mà ai ngờ Cự Giải xông lại, mém thì chàng đã cướp đi nụ hôn đầu của nàng rồi.

- Phải cảnh giác mới được - Xử Nữ cười mỉm

~~~~~

Trong cung nước Ngao Thiên

- Cái gì, tên đó khỏi bệnh rồi sao - Sư Tử về cung, thì hoảng hốt khi nghe báo cáo - Không hay rồi, tên đó thông minh lắm hẳn sẽ mau chóng đoán được kế hoạch của ta thôi.

- Nhưng hẳn mới lên ngôi, thần nghĩ hẳn còn non nớt mới đúng chứ ạ - Tùng Cung nói

- Đừng coi thường - Sư Tử quát - Lúc nhỏ ta đã gặp hắn rồi, dù chỉ hơn ta có một tuổi nhưng hắn cứ như một con cáo trưởng thành

Tùng Cung im lặng, không ngờ kế sách của Nữ vương thông minh lại đổ bể

- Ai đã chữa bệnh cho hắn - Sư Tử hỏi. - Ta vẫn còn giữ thuốc gia truyền của dòng họ ta, dù là trời cũng không chữa được cơ mà, ta đã rất tự tin, tự tin,... - Tiếng Sư Tử nhỏ dần

- Theo thần được biết thì có một ti nữ tên Xử Nữ đã cứu tên vua đó - Tùng Cung trả lời, chàng thấy khi Sư Tử tức giận trông nàng rất đáng yêu.

- Xử Nữ? Ta chưa nghe qua cái tên này bao giờ - Sư Tử tức giận

- Nàng ta cũng được thần dân sùng ái mà gọi là "Nữ thần" bởi vì nàng ta đã lọc sạch nước dơ bẩn ở thành Bách Mộc

- Nếu vậy thì nàng ta có thể sẽ biết ý định của chúng ta - Sư Tử nói, bởi cái gì Xử Nữ làm cũng đều liên quan đến kế hoạch của nàng, thành Bách Mộc có những cây thuốc quý nên Sư Tử mới làm cho dòng sông đó ô nhiễm, nhằm xua đuổi người dân rồi nàng sẽ chiếm nó, lớp phòng thủ sẽ mỏng đi.

- Nữ vương người có chuyện gì muện phiền - Tùng Cung thấy Sư Tử bất động bèn lo lắng

- Cho phiên họp - Sư Tử nói với Thái giám

Sư Tử sau một hồi nói những thông tin mình đã nắm bắt được

- Thế nàng định đối ý ư? - Linh Thúc, một vị tướng quân lên tiếng

- Không, đã phóng lao thì phải theo lao - Sư Tử nàng đã bình tĩnh - Ta đã liên minh với nước Dị Long*, dù bất lợi hơn nước Vương triều Hoàng đạo cũng hơn không có tiếp viện.

*nước Dị Long: Được cai trị bởi vua Xà Phu độc ác, tàn bạo. Có kinh nghiệm chiến trận chỉ đứng sau nước Tuyệt Chiến, khi chiếm được Vương triều Hoàng đạo thì Sư Tử sẽ chia một phần ba nước đó cho vua Xà Phu.

- Chúng ta thay đổi kế hoạch một chút. - Sư Tử nói ra kế hoạch của mình

- Hảo kế, nó sẽ giúp ta đánh úp nước Vương triều Hoàng đạo - Tướng nước Ngao Thiên, ai cũng khen diệu kế của Sư Tử.

Bỗng bên ngoài chính cung vang lên tiếng la của đội trưởng

- Tên kia không lo canh gác mà đứng đó làm gì

- Tôi xin lỗi thưa đội trưởng - Nhân Mã đã trốn ngục nhờ thuốc ngủ mà Bảo Bình chế, chàng giật mình

- Hấn là lính mới nên chưa quen thừa đội trưởng - Tên bên cạnh đội trưởng nói nhỏ
- Được rồi, người mau về đội hình đi - Đội trưởng thông cảm nói - Lần sau là ta không tha cho người đâu.
- Đa tạ ngài - Nhân Mã thở phào, tưởng rằng chàng đã bay đầu rồi.

Nhân Mã đã nghe hết chi tiết trong phiên họp. Nữ vương kia rất thông minh, sắc sảo, nàng ta xứng đáng làm đối thủ của Hoàng thượng. Tội ta sẽ cho bỏ câu đưa thư đến cho ngài.

- Bẩm Nữ vương, tên hồi sáng đã trốn ngục rồi - Tên cai ngục hốt hoảng nói
- Cái gì? Ta vẫn chưa trả thù hấn mà, tìm và bắt hấn cho ta - Sư Tử nói, trốn à ta sẽ phạt mi gấp đôi. - Các người hiểu chứ. - Nàng nói
- Vâng, thưa Nữ hoàng - Họ đồng thanh
- Vậy, lui đi - Sư Tử phẩy tay, ta sẽ đích thân bắt người và tra tấn người, tên đáng ghét.

Nhân Mã chàng đã cho bỏ câu đưa thư cho Hoàng thượng. Bây giờ ta muốn đi ra thành chơi, sáng rồi về làm nhiệm vụ tiếp. Nhân Mã nhún người định nhảy ra cung thành. Bỗng một thứ gì sắc bén, man mát kẻ vào cổ chàng, nó như muốn nhìn thấy dòng máu nóng ở cổ Nhân Mã

- Này, bây giờ ta mới biết có thường dân biết dùng khinh công đấy - Sư Tử, chủ nhân của cây kiếm cười, nói - Nói mau người là ai?
- Dạ tên thường dân như thần chỉ muốn nhún nhảy một chút thôi, chứ có biết khinh công là gì đâu thưa Nữ vương - Nhân Mã ngậm ngùi, thế là khỏi đi chơi rồi
- Thái độ lão xược ban sáng đôi rồi à? - Sư Tử châm chọc
- Dạ, tôi nào dám mạo phạm - Nhân Mã nói
- Vậy thì tốt, đi theo ta - Sư Tử nhếch môi

Nhân Mã chàng đành đi theo Nữ vương

- Sư Tử người phải chết - Một tên mặc đồ thường dân cầm dao chạy lại

Theo bản năng Nhân Mã liền đá cho hấn một cái.

- Người dùng cước à? - Sư Tử ngạc nhiên - Tự ta có thể tự lo được người giúp chỉ tốn công, ta vẫn sẽ tra tấn người. Dù sao cũng đa tạ người. - Sư Tử nói nhỏ
- Há? Nữ vương nói cái gì? - Nhân Mã đùa giỡn
- Này người xác lão rồi đấy, không nghe thì thôi - Sư Tử ngại ngừng lời Nhân Mã tới hàm tra tấn

Nữ vương nước này dễ thương đến thế sao? Thôi kệ chịu đau một tí cũng được. Nhân Mã lác quan cười.

*Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!! ^_^*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

- Ai mà ngờ được nước Ngao Thiên lại đổi kế hoạch và liên minh với nước Dị Long cơ chứ - Cự Giải sau khi đọc xong bức thư của Nhân Mã thì xoa thái dương nói. - Thái giám chuẩn bị phiên họp

Sau khi mọi người đến đông đủ, Cự Giải kể hết mọi chuyện cho họ nghe.

- Lâu nay nước ta đã giúp đỡ nước Dị Long rất nhiều, mà giờ chúng lại phản bội nước ta - Một vị quan lên tiếng
- Đúng đấy - Mọi người trong đấy ai cũng phản nộ nói
- Đề chuyện của họ lại sau đi, bây giờ phải lo đất nước của chúng ta - Cự Giải nói, chàng thất vọng về Xà Phu, cứ tưởng hắn là một bằng hữu tốt của chàng, ai mà ngờ được chứ. - Việc này giao lại cho Thiên Yết và Ma Kết, nước Vương triều Hoàng đạo như thế nào là nhờ cả vào hai người đấy
- Tuân lệnh - Hai người đồng thanh

Cự Giải cứ thế phân chia công việc cho từng người.

~~~~~

Hai người Thiên Yết, Ma Kết theo lệnh Cự Giải mà bàn việc. Suốt thời gian đó Thiên Yết trong đầu óc bị chi phối bởi chuyện tối qua rất nhiều. Điều đó làm nàng mất tập trung và mất đi hẳn phong thái ngày nào. Nàng đưa mắt nhìn lên thấy Ma Kết vẫn đang chăm chú với bản trận đồ, khi chàng có ý ngẩng đầu lên Thiên Yết lại ra vẻ bình tĩnh mà nói:

- Huynh hãy quên chuyện tối qua đi nhé, lúc đó muội không tỉnh táo nên hành động bộp chộp - Thiên Yết băng lãnh lên tiếng
- Ủ, huynh đã nghe từ Kim Ngưu rồi - Ma Kết nói - Thôi chúng ta vào vấn đề chính đi
- Hào - Thiên Yết đồng ý. - Chúng định lừa chúng ta thì, chúng ta sẽ chiều ý chúng

Hai người họ cứ thế bàn việc trọng đại cho đất nước, một nghĩa vụ thật sự rất cao cả.

- ~~~~~
- Ưm - Song Tử tỉnh dậy, tiếng chim hót đã đánh thức chàng
 - Chàng tỉnh rồi à, sắp trưa rồi, chàng ăn cháo nhé - Song Ngư mở cửa bước vào
 - Ủ, cảm ơn nàng - Song Tử cười nói
 - Thiếp sẽ đút cho chàng - Song Ngư nũng nịu đòi

Song Tử gật đầu. Nàng thật là dễ thương quá đi

- Thừa Hoàng tử, có thư mật của vua Vương triều Hoàng đạo - Một tên lính chạy vào nói, rồi đưa cho chàng
- Ngươi lui đi - Sau khi nhận thư Song Tử phẩy tay cho tên lính lui đi

Song Ngư cùng với Song Tử đọc bức mật thư. Rồi hai người nhìn nhau.

- Bây giờ ta phải đi giúp hoàng huynh của nàng rồi nên nàng hãy ngoan ngoãn ở đây nhé - Song Tử nói
- Nhưng thiếp muốn đi chung với chàng - Song Ngư nói
- Không được có thể nàng đã mang trong mình đứa con của ta và ta không muốn thấy nàng bị thương, hãy ở lại vì ta, được không?
- Vâng, thiếp hiểu rồi - Song Ngư đặt tay lên bụng nói
- Có thể đêm nay là đêm cuối của chúng ta đó Song Ngư - Song Tử thở phào
- Vâng - Nàng buồn, Song Tử tham gia trận chiến nên có thể nàng sẽ không bao giờ gặp chàng nữa, chàng là hôn phu của Song Ngư, là người chiếm đi nọ hôn đầu của nàng, Song Ngư muốn chàng bên cạnh mình đến đầu bạc răng long. Nàng yêu chàng, một tình yêu đẹp đẽ, mộng mơ.

Sáng hôm sau, cái ngày biệt ly của Song Tử với Song Ngư đã đến

- Tạm biệt phụ vương, phu nhân của ta - Song Tử chào từ biệt mọi người
- Chàng đi bình an nhé - Song Ngư lại ôm Song Tử và từ biệt chàng

Bóng của Song Tử mờ dần dưới ánh nắng sớm.

~~~~~

- Con à Sư Từ đó, quả rất ngu ngốc khi tin vào Xà Phu ta, ha ha ha - Vua nước Dị Long cười gian xảo nói. - Đến khi bọn chúng đánh nhau toi tã, thì ta sẽ chiếm lấy hết hai đại đất nước đó.

- Ngài thật là gian xảo quá đó - Một cô gái xinh đẹp tựa đầu trên cánh tay Xà Phu lên tiếng

- Không phải nàng mới chính là người đề xuất ý kiến cho ta sao? Từ Lăng Hoàng hậu của ta - Xà Phu nói trong khi sờ soạng khắp người Từ Lăng. - Thế nên ta mới thích nàng

- Thiếp cũng vậy - Nàng nhếch môi, hẳn thực đã bị ta điều khiển

Trận chiến nào cũng sẽ phải có hồi kết, vậy hồi kết của nước Vương triều Hoàng đạo, Ngạo Thiên, Tuyệt Chiến và Dị Long sẽ là gì?

- Con bé kia là con của Thiên Canh, mẹ ta giết người không gớm tay, vì quyền lực mà ả ta giết luôn cả người chồng của mình, đáng kinh tởm - Hai người phụ nữ khi nhìn thấy Thiên Yết là lập tức tâm chuyện.

- Các con không được chơi với nó, nếu không có ngày nó sẽ giết các con đấy - Hai mẹ dặn dò các con của mình

Tại sao? Ra ngoài đường ta cũng không yên? Tại sao không có ai chơi với ta, vì mẹ ta ư? Hay là vì ta là con của bà ấy?

" Bốp, chát, chát, chát"

- Con kia mày không nên sống làm gì cho bị như thế này - Một đám bạn xúm lại đánh Thiên Yết. - Mày giống y như mẹ mày, mày dùng bùa để mê hoặc đàn ông phải không, hay dùng cái thân hình này

Thiên Yết khi ấy quá hiền lành nàng muốn có bạn nên nàng cắn răng mà chịu đựng. Thiên Yết muốn chứng tỏ rằng nàng không giống như người mẹ ác độc của mình.

- Ô cô coi thường chúng tôi hay sao mà không nói đấy - Bọn chúng nói

- Không có mà - Thiên Yết nhẫn nhịn

- Vậy thì được - Tên chủ mưu nói rồi ra hiệu cho đồng bọn lên đánh Thiên Yết

- Dừng lại, các cô bị điên à - Một chàng trai lên tiếng. - Đi đi không là coi chừng tôi đó.

Bọn chúng sợ hãi bỏ chạy, ánh mắt sát khi ấy, đáng sợ quá.

- Cự Giải - Thiên Yết đau quá ngất đi

- Không phải tôi là Ma Kết - Chàng trai nói nhưng Thiên Yết nào nghe được vì nàng đã ngất rồi

Thế là Ma Kết bế nàng đến Lương y chữa trị những vết thương.

Nhưng tuổi thơ nàng vẫn chưa có kết thúc

*Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ! ^-^*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

- Thiên Yết à! Tớ có chuyện muốn nói với cậu - Một cô bé dễ thương chạy đến nói với Thiên Yết

- Ủ, cậu muốn nói gì? - Thiên Yết vui mừng vì cũng đã có người chịu bắt chuyện với mình

- Các bạn tớ rủ cậu đi chơi cùng với họ và tớ

- Ủ nhưng đi đâu chứ?

- Đi theo tớ rồi cậu sẽ biết

Thiên Yết nàng tin và đã đi theo cô bé ấy.

- Bọn họ đâu? Sao tớ không thấy - Thiên Yết ngây thơ nói

- Bọn tao đây - Lúc bọn họ xuất hiện là lúc tiếng "bốp" vang to

----

- Ta đang ở đâu đây - Thiên Yết tỉnh dậy, đầu nàng chảy máu

- Mày đang ở Kỳ Viện đây con thối tha, tao đã bán mày cho duy nhất một ngày hôm nay, không biết có ai chịu thuê mày không nhỉ - Bọn chúng nói

- Cái gì? Tớ chỉ muốn làm bạn với các cậu thôi, làm ơn thả tớ ra - Thiên Yết van xin, nàng không muốn, thật sự không muốn điều đó xảy ra, nàng không muốn.

- Đây là cô gái các cô bán cho ta trong một ngày đây sao? Hảo, quả là một mỹ nữ sắc son. - Tú bà quản lý kỳ viện ấy ra nói. - Thay y phục.

Thiên Yết vừa thay y phục xong bước ra ngoài thì đã có rất nhiều người hỏi nàng. Tú bà đã chọn người ra giá cao nhất cho Thiên Yết phục vụ.

Nhưng những sự việc đó chỉ là con ác mộng của một thiếu nữ

- Không - Thiên Yết tỉnh giấc, nàng hốt hoảng

- Thiên Yết, nàng có sao không? Bỗng dưng đang bàn việc thì nàng ngất đi, làm ta lo lắng lắm đó - Ma Kết nói

- À, muội không sao cả - Thiên Yết vẫn còn run sợ nhưng nàng giấu nhẹm đi để bên ngoài là một tảng băng lạnh bảo vệ. - Vậy huynh về đi trời cũng tối rồi mà

- Ừ muội nhớ chăm sóc sức khỏe nhé - Ma Kết về

Khi đó đã có một người đã cứu nàng, nhưng nàng vẫn không nhớ mặt vị ân nhân ấy. Thực nhớ về ta lúc đó thật mắc cười, nhờ có bọn chúng mà nàng đã lãnh ngộ được như thế nào là tra tấn và bị tra tấn. Cái việc tra tấn mà họ đã làm với nàng sẽ khắc sâu vào trí não này, về sau và mãi mãi

Thiên Yết bỗng bật cười trong dòng nước mắt, nàng là đang tự cười với số phận của mình, nụ cười đau thương

~~~~~

Sư Tử ngồi nhâm nhi tách trà ngoài hiên, bỗng có bóng đen từ đâu vụt qua trước mắt làm nàng giật mình, vội đứng thế phòng thủ.

- Ai đó?- Sư Tử hét lớn- Mau xuất đầu lộ diện ta còn xử nhẹ.

Bỗng một thứ gì quẹt qua chân nàng, làm nàng trượt chân mà ngã vào vòng tay chắc từ sau lưng.

- Nhìn này, ta muốn làm nàng bất ngờ đấy.

Nhân Mã nở nụ cười tới tận mang tai, vui vẻ gơ bó Thủy Vu trước mặt nàng. Tên này thực sự hần có não không vậy? Sư Tử nghĩ mà không khỏi tức điên, chỉ ít muốn tặng hoa chỉ cần ra trước mặt nàng mà tặng đã đủ bất ngờ rồi, đây còn dám động vào thân thể vàng ngọc của nàng, quả nhiên coi trời bằng vung. Sư Tử vung tay toan đập vào bụng chàng nhưng Nhân Mã đã đỡ kịp, cười cười như thể mỉa mai.

- Đáng lẽ cũng phải cảm ơn ta một lời và tặng ta một cái ôm chứ? Loài hoa này là thành ý của ta đó.

Sư Tử đã tức nay còn tức hơn, hần vốn là có ý gì đây?

- À phải, cáo lỗi vì đã thất lễ.- Sư Tử đột nhiên nở nụ cười, nàng lại tới cầm bó hoa đặt lên bàn, tiến tới dang tay ôm lấy Nhân Mã và "bốp". Nàng đã đánh trúng vào hạ bộ của Nhân Mã làm chàng ta đau không thốt nên lời, ngã uỳnh xuống sàn.

-Bó hoa này ta nhận, nhưng lần sau cẩn thận với vai vế của người.

Sư Tử nói rồi nàng phất áo quay đi với nụ cười có chút hạnh phúc và thỏa mãn trên khuôn mặt. Trong khi đó Nhân Mã đang đau ra mặt, khóc không ra tiếng, nói không ra lời, rốt cuộc chàng đã làm gì sai? Không phải Song Ngư muội thích cách lăng mạn đó của chàng lắm sao?

Sư Tử ngồi trong thư phòng đọc sách, cánh cửa gỗ bỗng cọt kẹt mở ra, không phải lại là tên đàn thối đó chứ? Hóa ra lại không phải, là cô tì nữ thân cận của nàng. Nàng ta đem bó Thủy Vu được cắm đẹp đẽ trong bình sứ để ở trên bàn cho Sư Tử.

-Bó hoa này quả rất đẹp - Nàng tí nữ mỉm cười nhìn bó hoa chăm chú. -Loài hoa này chỉ mọc trên núi cao, ở trên đất liền không có đâu Nữ vương ạ.

-Vậy sao?

Sur Từ mỉm cười nâng một cánh hoa rụng lên soi kĩ càng. Quả nhiên thoát đầu nàng nhìn cũng nghĩ chỉ là một đóa loa kèn bình thường, ai ngờ hôm nay nghe A Mĩ nói nàng mới biết.

- Không những thế nó còn có ý nghĩa rất thú vị đó thưa Nữ vương.

Sur Từ ngẩng mặt lên nhìn A Mĩ, ánh mắt tò mò.

- Là họ của hoa loa kèn, nhưng Thủy Vu mang ý nghĩa khen ngợi sắc đẹp lộng lẫy. Nếu có người tặng cho Nữ vương, quả nhiên người đó rất ngưỡng mộ nhan sắc của Nữ vương đó.

Sur Từ nghe xong bỗng khuôn mặt sáng lên hẳn, là khen ngợi sắc đẹp sao? Quả nhiên tên này cũng có chút não đấy chứ? Ngại không muốn nói ra lời, lại biết dùng hoa để tỏ lời, thậm chí còn tỏ hiểu biết cùng ý chí kiên cường. Hào

Nàng cứ ngồi tùm tùm cười với đóa hoa mà quên đi chuyện hệ trọng này nàng còn đang chăm chú. Lần này, cửa phòng nàng không còn khóa mở ra nữa mà nó bị gió thổi bung ra đập mạnh vào tường cái rầm. Sur Từ khẽ nhau mày, chẳng lẽ sắp nổi bão sao? Sao lại có gió mạnh như vậy? Khi nàng ra cầm khung cửa đóng lại thì đã có một cái "mở" chu sẵn ở cửa. Nàng nhìn lên mới thấy một người con trai trong bộ giáp sắt, chỉ để hở mặt đứng trước cửa- lại là tên âm ỉ, Nhân Mã.

- Ta đã sẵn sàng để nhận lời cảm ơn từ nàng rồi. - Nhân Mã dang rộng vòng tay, mỉm cười, thậm chí mặt còn đỏ ửng vì nóng.

Giờ chứ? Não hẳn vừa này nàng còn tưởng tượng được ra bây giờ lại biến đi đâu mất rồi? Nàng thậm chí chỉ muốn đánh vào cái mặt của hắn, đá văng hắn ra khỏi chánh cung của mình; nhưng nhìn khuôn mặt đang nóng ran, mồ hôi nhễ nhại nhưng vẫn cố nở nụ cười chỉ để nhận lời cảm tạ từ nàng của hắn làm lòng nàng có chút rung động. Nàng vòng tay ôm lấy tên "giáp sắt" đó với lời cảm tạ nhỏ nhẹ như tiếng nước róc rách. Hắn cũng vòng tay ôm lấy nàng, thậm chí còn ôm chặt hơn làm nàng không thể thoát ra mà bị nóng cùng.

- Ha ha, biết sự lợi hại của bổn thiếu gia chưa? Nữ vương thiên hạ mà bị lừa, haha, quả không đáng công ta chuẩn bị.

Nhân Mã ôm tới khi người Sur Từ đã ướt nhẹp, không phải mồ hôi mà là dầu nhót đen sì, làm nàng trông như thể một gái nhà quê vừa đi đun bếp củi; thì Nhân Mã buông ra, thậm chí còn nhảy điệu chúc mừng chiến thắng của riêng chàng.

-Nhà ngươi đứng lại cho taaaaaaa!!!- Sur Từ hét lên đầy tức giận, xóc vẩy lên đuôi theo tên gan trời đó.

Nàng vừa mới tắm bồn thơm tho sạch sẽ xong mà hắn dám....!!!!

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ! ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18

Sáng hôm sau Sur Từ dậy đã thấy ở trên bàn một bó hoa hồng đỏ chót, thơm nức mũi, nàng vì tò mò mà lại gần, lại là tên Nhân Mã chết tiệt đó, nhưng hẳn lên vào kiểu gì? Không phải nàng đã khóa cửa phòng ở trong mà.. Sur Từ cảnh giác nhìn chung quanh căn phòng tìm hắn nhưng quả nhiên không có bóng hắn ở bất kì đâu. Khi nàng cầm bó hoa lên có rơi một mảnh giấy nhỏ: "Quả ái mộ, sắc nước hương trời, đẹp người đẹp nét, đẹp từ trong ra ngoài." Sur Từ đọc xong mà không khỏi tức giận, tên đó dám lên vào nhìn trộm nàng ngủ, tối qua bắt nạt nàng như thế còn chưa đủ với hắn sao? Nàng hét lớn gọi A Mĩ vào phòng, A Mĩ nghe tiếng nàng vội vàng vàng xông vào chiếc cửa đã bị bẻ nát chân cái.

- Thưa tiểu thư.- A Mĩ kính cẩn cúi người. Lần đầu tiên nàng thấy Sur Từ ăn mặc xuề xoàng mà để người khác nhìn thấy, trên mình chỉ có độc chiếc yếm đỏ cùng chiếc váy xuống dài; thậm chí còn chưa thay y phục mà sao lại gọi nàng sớm như vậy? A Mĩ quả rất thắc mắc nhưng không dám hé miệng hỏi.

- Điều lính canh bảo vệ chung quanh cung cho ta! Nhất định phải bắt được hắn! Không thể để tên nào dám dám nhỏ nhem mãi thế được!- Sur Từ tức giận ra mặt, hùng hổ đập đồ chiếc ghế.

Nữ vương đại mẫu nghi thiên hạ, vậy mà lại bị rình mò trộm ngay cả khi ngủ, lại còn bị chọc tức.. quả nhiên Nhân Mã đó là tên gan trời tội tệ nhất Sur Từ mới gặp lần đầu. Hắn thoát ần thoát hiện, trong cung không thấy bóng, ngoài thành càng không nhưng cứ thoát ần thoát hiện bên Sur Từ nằng, chọc tức nằng.

Sur Từ hôm nay ra ven hồ để cho cá ăn, bóng nằng mỉm cười điểm lệ chiếu xuống mặt hồ, quả nhiên lúc cho cá ăn là lúc nằng được nghỉ ngơi nhất. Bỗng nằng nhìn dưới bóng hồ xuất hiện một bó hoa trên đầu nằng. Sur Từ không ngần ngại vớt mỗi cá xuống nước, quay lại nhanh như cắt cầm lấy tay Nhân Mã đang chia ra mà vật xuống hồ.

-Bị phát hiện sớm quá.- Nhân Mã cười trừ.- Có thể kéo ta lên không? Đừng thả ta xuống nước.

Sur Từ chỉ nhếch mép một cái, không thả sao? Việc gì nằng phải nghe hắn? Sur Từ cứ thế mà buông tay cho Nhân Mã rơi xuống hồ nhưng quả nhiên tên đó không vừa, hắn còn kéo tay để nằng rơi xuống cùng. Nằng không bám được gì để ngoi lên, chỉ duy nhất bàn tay hắn vẫn nắm chặt tay nằng, kéo nằng lên. Nằng ngổm dậy được liền bám chặt cổ hắn.

-Đồ chết tiệt nhà nguoi!!- Sur Từ gào lên hét.

-Là ta cứu nằng, đã không cảm ơn ta sao còn mắng ta?- Nhân Mã giữ eo vấy nằng gần hơn làm Sur Từ gương mặt đã dần chuyển đỏ.

Chưa bao giờ nằng lại gần nam nhân nào đến như thế, thậm chí ngay cả phụ thân nằng cũng chưa. Là do nước lạnh khiến nằng run lên hay do hắn làm trái tim nằng loạn nhịp ?

-Cảm ơn cái đầu nhà nguoi !- Sur Từ hét lên, nằng lấy tay đẩy lui mặt Nhân Mã ra rồi từ đó bơi vào bờ.

Sur Từ vừa lên được thì đã bị Nhân Mã tùm lấy cổ chân, nằng vội giữ chặt lấy mấy ngón cò móng manh, không phải lại kéo nằng xuống chứ ? Sur Từ không thấy động tĩnh mới quay mình lại thì nằng đã thấy cả cơ thể Nhân Mã sát gần trước mắt. Đầu óc nằng bắt đầu rối tung lên không thể nghĩ được gì cả, này là mặt nằng còn có thể lấy tay đẩy ra, chẳng lẽ bây giờ cũng dùng tay không mà sờ vào người nam nhân.

-Hôm nay ta chọn bông hoa này cho nằng quả là đúng !- Nhân Mã lấy từ trong hầu bao ra một bông hoa Cẩm Nhung nhỏ đã ướt, cài lên tóc nằng.

-Cảm. cảm ơn.- Sur Từ ngần ngại lấy vội bông hoa xuống rồi đứng dậy.

Sur Từ, nguoi điên mất rồi, hắn chỉ là một thường dân, một thường dân, không phải mẫu người con trai cao quý mà nằng hướng tới từ lâu.

Thiên Yết từng bước dạo ra Ngự Hoa Viên ở chánh điện, dạo này cơ thể nằng rất ư là mệt mỏi, cũng đã gần tuần lễ trôi qua, ăn cũng khó, ngủ cũng khó, liệu nằng có mắc căn bệnh nan y gì chăng ? Ra tới Ngự Hoa Viên đã thấy bóng người, nằng cá chắc rằng đó chỉ có thể là Thiên Bình biểu đệ. Quả nhiên là không sai, Thiên Bình lúc nào cũng là người chăm chỉ ra Ngự Hoa Viên cho cá ăn đủ ba bữa.

-Đệ có vẻ rảnh rỗi nhỉ ?- Thiên Yết tiến tới bên, cầm một chút thức ăn thả xuống hồ.

-Ngày nào chả vậy.- Thiên bình cười xuề- Nhưng Yết ỉ, không phải dạo này ỉ trông xanh xao đi sao?

Thiên Yết không nói gì chỉ mỉm cười cho qua, chính nằng cũng đang thắc mắc câu hỏi đấy mà, làm sao có thể trả lời cho biểu đệ được.

-Hay đệ đệ nói Ma Kết đại huynh kêu lương y tới khám nhé ?- Thiên Bình mỉm cười.

Thiên Yết nghe đến đây liền sầm mặt, không phải Thiên Bình đã biết chuyện gì rồi chứ ? Nằng vội từ chối rồi quay trở về cung của mình. Khi nằng đến trước cửa cung đã thấy Ma Kết túc trực ở đó, nằng bước đến với thần sắc không mấy tốt đẹp làm Ma Kết cũng lo lắng.

-Nếu về chiến lược huynh hãy vào còn không thì về đi, muội không có thời gian.- Thiên Yết còn chưa kịp vào trong phòng đã ngã vào lòng Ma Kết.

Sur Từ hôm nay mở phiên họp để xem tình hình chuẩn bị đã đến đâu rồi, mọi chuyện khá căng thẳng khi vũ khí đã chuẩn bị xong nhưng sự chấp thuận của nước Dị Long là còn chưa chắc chắn, điều này làm Sur Từ rất ư là đau đầu, chẳng lẽ nằng lại đến gặp thẳng quốc vương nước đó? Không thể, như thế cũng khá bất lợi nếu nước Dị Long vì thế mà khinh thường nước nằng yếu, lại thêm gần bờ. Sur Từ không tài nào nghĩ được gì mới ra Thượng Viên mà uống trà, không lâu sau Nhân Mã đã thoát xuất hiện trước mắt nằng, hắn ngời đối diện nằng với phong thái rất ư là nghiêm túc.

-Sur Từ, hôm nay ta tới là có chuyện muốn nói rõ với nằng.

Sur Từ nhìn lên Nhân Mã không khỏi tức cười, hôm nay không thèm giờ trò trêu chọc nằng, thậm chí còn nghiêm túc ngồi nói chuyện với nằng, uống nhầm thuốc rồi sao?

-Được.- Sur Từ đặt tách trà xuống bàn.

-Hoa Tường Vi!- Nhân Mã như thể đã lấy hết can đảm để nói ra từ đó, nhưng mà nó có ý nghĩa gì chứ?

Sur Từ phải chờ ra một lúc mới ậm à ậm ừ bởi thực sự nàng cũng không thể hiểu. Nhân Mã sau đó có vẻ khá buồn nhưng nhanh chóng lấy lại thần thái vui tươi như ngày nào.

-Tối nay dưới kia có tổ chức lễ hội, hay ta qua đón nàng đi?

-Đón ta?- Sur Từ há hốc mồm trước lời đề nghị của Nhân Mã.

Là hẳn đang có giờ trò gì với nàng phải không? Sur Từ nheo mắt. Nhưng cũng được thôi, bởi chẳng lẽ nàng cũng đang đau đầu với đồng số chiếu, nghĩ sả hơi một chút chắc không sao. Thế là nàng đồng ý rồi như thường lệ, Nhân Mã cứ thoát thế là biến mất trước mắt nàng- quả là một tên thú vị.

Khi Thiên Yết tỉnh trời cũng đã chập tối, quả nhiên mấy hôm nay mất ngủ nên nàng có ngủ sâu hơn mọi khi. Căn phòng của nàng chỉ có lập lòe ánh nến, cùng một ti nữ ngồi dựa vào cửa ngủ. Đêm nay cũng như mọi đêm, đều có ti nữ canh chừng nàng bởi cơ thể nàng rất lạ, dễ cáu gắt hơn và thậm chí cũng hay thèm ăn những thứ đồ mà trước đây nàng chưa bao giờ nghĩ đến.

- Quận chúa cần gì ạ ?- Nàng ti nữ kia vội thức giấc rồi tiến tới bên nàng.

- Không.- Thiên Yết thở hắt khi cơn buồn nôn lại ập đến làm nàng vội vàng cầm lấy chiếc xô luôn túc trực dưới gầm giường một tuần nay.

- Quận chúa, hình như người ốm nặng lắm- Nàng ti nữ lo lắng với nhiệt độ cơ thể bỗng nóng lên đột ngột của Thiên Yết.

- Để ta yên.- Thiên Yết bỗng gắt lên làm nàng ti nữ hoảng sợ mà vội lui về chỗ.

Sau một hồi nàng mới hết cơn buồn nôn, nhưng nàng cũng không thể ngủ được nữa. Nàng ti nữ kia phải đi ra ngoài để lấy đồ dọn dẹp phòng cho nàng nhưng khi quay trở lại Thiên Yết đã không còn ở trong phòng. Thiên Yết nàng đi quanh ven hiên, bởi nàng bị thu hút bởi tiếng đàn nghe sâu thẳm bao nhiêu, ở sau cung, là Kim Ngưu. Khi nàng ra đó nàng mới biết không chỉ có nàng nghe thấy tiếng đàn này mà còn có cả biểu đệ của nàng - Thiên Bình, đệ đang núp sau tán cây, ở chỗ đứng của nàng có thể thấy dễ dàng. Nàng không đi ra chỗ Kim Ngưu, chỉ ngồi ở một góc mà nghe tiếng đàn, bài đàn này không quá xa lạ, nó làm nàng nhớ đến mẫu thân nàng, người phụ nữ mang danh độc ác trong mắt tất cả mọi người. Cũng là một buổi tối thế này, nàng cũng vô tình nghe được tiếng đàn của mẫu thân, cũng là trong đêm khuya thanh vắng và bầu trời đầy sao thế này ; thật trùng hợp khi đó nàng cũng ngồi ở đây mà nghe tiếng đàn của bà. Mẫu thân của nàng, không phải là do vương sản mà giết hại cha nàng, đó là một tai nạn. Bà là bị ép gả cho cha nàng, dù tình yêu của cha nàng lớn đến đâu cũng không thể làm ấm lòng trái tim của bà bởi trong đó đã có một người đàn ông khác. Đã nhiều lần bà hỏi nàng liệu nàng có sẵn sàng rồi bỏ hoàng cung cao sang mà đi đến một nơi thật xa với bà không và tất nhiên câu trả lời của đứa trẻ sẽ là có. Hôm đó nàng sau khi đi tham dự lễ hội hoa đào dưới hoàng cung liền về khoe quà cho phụ thân, phụ mẫu mới thấy cuộc cãi nhau của họ. Phụ mẫu nhất quyết ra đi nhưng phụ thân nàng lại đang cố níu kéo chút tình cảm cuối cùng và rồi tai nạn đó xảy ra, máu phụ thân chảy ra be bét căn phòng làm nàng hoảng sợ, quân lính lúc đó ập vào và bắt mẹ nàng đi. Vốn là như thế, thế mà đêm hôm đó nàng còn tận mắt chứng kiến mẫu thân nàng bị xử tử, đối với tâm lý của một đứa trẻ, phải chứng kiến phụ thân phụ mẫu của nó lần lượt ra đi ngay trước mắt quả thực là một cú sốc lớn. Thiên Yết cứ nhớ tới chuyện cũ, đồng thời cùng tiếng nhạc lại ru nàng vào giấc ngủ một cách dễ dàng.

Sur Từ cùng Nhân Mã dạo bước trong sứ đông người, ai ai hôm nay cũng vận y phục đẹp đẽ, múa hát tung bừng, đây là lần đầu nàng tận mắt chứng kiến một lễ hội được diễn ra như thế nào. Họ dừng chân ở một xe bán kẹo hồ lô, Nhân Mã đưa nàng một xiên hồ lô và mua cho hẳn một xiên. Cứ vừa đi vừa ăn hồ lô, vừa ngắm cảnh, quả là yên bình trong tâm trí đối với nàng. Bỗng đâu xe ngựa đưa tin cấp báo về triều đình, con ngựa chạy gấp, nhiều người chạy được, nhiều người thì bị vó ngựa đá ra đau điếng. Không may Sur Từ cũng đứng ở con đường đó, nàng đứng trước vó ngựa vô cùng hoảng sợ nhưng Nhân Mã đã nhanh chóng kéo nàng lại, lại một lần nữa nàng tiếp xúc cơ thể với chàng ta. Khuôn mặt nàng thật sát gần khuôn mặt hắn, ánh đèn mờ ảo như đưa nàng say vào cơn mộng.

-Ta phải về cung.- Sur Từ vẫn cố lẩn tránh sự quyến rũ đó từ Nhân Mã.

Sur Từ chỉ đi được vài bước, bàn tay nàng được Nhân Mã giữ chặt, trong dòng người đông đúc, ánh đèn mờ ảo nàng có thể thấy đôi mắt đượm buồn của Nhân Mã.

-Đừng đi.- Nhân Mã nói.

-Người uống rượu say rồi sao ?- Sur Từ khề cau mày nhưng lại một lần nữa nàng bị Nhân Mã kéo lại gần.

Nhưng lần này không còn là sát mặt nữa, mà là Nhân Mã ôm lấy cả cơ thể nàng, chàng ta cứ thủ thi bên tai nàng rằng chàng ta không muốn. Giờ đây trái tim Sur Từ đập vội hơn tất cả, nàng không nở trống cự, cả ngày hôm nay hẳn không trêu đùa nàng, chỉ nói với nàng một câu rồi bỏ đi, cả buổi tối cũng không nói với nàng một câu, lại ân cần bảo vệ nàng đến lạ thường, là một chiêu trò trong kế hoạch chọc tức nàng của hắn hay là hẳn đang thật lòng muốn ở với nàng ?

-Đồ ngốc, không phải người muốn ngắm pháo hoa sao ? Mau nhìn đi, đẹp lắm đấy.

Sur Từ vỗ bồm bộp lưng Nhân Mã, chàng buông tay quay lưng nhìn lại, quả pháo hoa nổ rất đẹp. Nhưng điều họ không nhận ra trong khoảnh khắc đẹp đẽ đó là đôi bàn tay họ đã đan chặt lấy nhau. Có truyền thuyết kể rằng, chỉ cần ở cùng nhau nhìn pháo hoa nổ, sẽ ở với nhau cùng tình yêu nồng thắm suốt đời, liệu có thể không?

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ! ^-^

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Trận chiến giữa hai nước Vương triều Hoàng đạo và Ngạo Thiên đã bắt đầu, cùng sự trợ giúp của nước Tuyệt Chiến, Dị Long.

- Nhớ làm theo kế hoạch của ta - Sư Tử nàng dặn dò

- Tuân lệnh Nữ vương - Tiếng hô hào của binh sĩ vang to khắp chốn cung

Bên cung của Cự Giải cũng không kém

- Cứ thế mà làm nhé mọi người - Cự Giải cất giọng

- Tuân lệnh Hoàng thượng - Mọi người nói to, tiếng nói cứ thế vang khắp kinh thành

- Xuất quân - Hai người đứng đầu hai nước ra lệnh

Kế hoạch của Sư Tử là: chia một ít tốp lính xung phong đánh lạc hướng bọn chúng, dồn hết binh lính để đánh úp kinh thành

Cự Giải sau khi được tin của Nhân Mã thì chàng bèn đổi kế hoạch: Để chiều ý Nữ vương mưu mẹo của họ thì chàng cũng cho vài tốp xuống bảo vệ, dồn chủ lực ở kinh thành mà phản công.

Hai nước cân sức cứ thế mà giao chiến.

- Đã bắt đầu cuộc chiến rồi à, hoàng huynh? Có lẽ ta đến hơi trễ thì phải - Song Tử cùng đoàn quân tiếp viện đến

- Không trễ đâu, dù sao kế hoạch cũng đổi là chặn giữ kinh thành mà - Cự Giải nói. - Thế nào? Muội muội của ta đẹp lắm phải không? Đệ chắc phải mê mệt với cô ấy nhỉ?

- À dạ - Song Tử nói, bề ngoài vậy thôi chứ bên trong đệ phải khiếp sợ nàng ấy, huynh không biết được đâu. - Tình hình như thế nào rồi huynh?

- Trận chiến mới chỉ bắt đầu khoảng vài canh trước, tình hình đúng theo kế hoạch của chúng ta

- Vậy thì tốt rồi

- Ừ

~~~~~
- Thừa Nữ vương, kế hoạch đã bị bại lộ quân địch đã biết chiến lược của chúng ta - Người báo tin hốt hoảng

- Cái gì? Sao lại có chuyện đó được chứ? Là ai? Không lẽ là... - Sư Tử bỗng sầm mặt, người nàng nghi ngờ không là ai khác ngoài... - Không được để tin này lan ra. Mau rút quân!

- Tuân lệnh - Người báo tin lui

Sư Tử ngồi trên ngai vàng, bàn tay nàng nắm chặt, ước gì bây giờ có người nói cho nàng biết không phải là Nhân Mã. Nàng chỉ mong rằng hẳn không phải kẻ phản bội nàng nhưng nhờ đây thực đúng là sự thật, nàng biết phải làm sao?

"Chát, chát, chát"

- Dừng lại - Sư Tử ra lệnh. - Có phải người là gián điệp nước Vương triều Hoàng đạo

- Nữ vương biết rồi à! - Nhân Mã bị tra tấn từ tối hôm qua đến bây giờ.

Sư Tử nghe vậy đôi mắt nàng bỗng đỏ hoe, tại sao lại không có chút sợ hãi nào? Tại sao hẳn lại vẫn cứ nhón nhờ như vậy? Hay vốn mục đích của hẳn là

lừa nàng nên bây giờ hấn vẫn không hề gì? Nước mắt Sur Từ khẽ nhỏ giọt, giọt nước mắt trong veo rơi xuống ngay trước mắt Nhân Mã, nàng quay đi không nói lời nào. Nhân Mã ghen cứng họng, da thịt chàng rí mấu không đau nhưng sao nước mắt Sur Từ rơi xuống lại làm chàng quặn thắt tim gan đến thế?

- Kim Nguu, nàng sao vậy? - Thiên Bình tới phủ Thiên Yết để gặp Kim Nguu thì thấy nàng đang ngồi yên bất động.

Sau một hồi Thiên Bình lay Kim Nguu mãi thì nàng mới ra khỏi dòng suy nghĩ của chính mình

- Nàng sao vậy? - Thiên Bình nhìn Kim Nguu

Nàng bỗng bật khóc nức nở.

- Tì nữ có gì không tốt? Ngài ấy đã từ chối tình cảm của tì nữ, phải chăng là do tì nữ hèn mọn không xứng đáng với ngài ấy, hu hu hu - Kim Nguu nói trong tiếng khóc nức.

- Không, đối với ta nàng không hèn mọn mà còn rất đặc biệt, Kim Nguu à

- Ngài không cần phải nói thế đâu, tì nữ tự biết thân phận mình mà.-Kim Nguu nghe được câu nói của Thiên Bình bỗng trong lòng có chút gì đó yên bình hơn.

- Lời ta nói là thật từ trái tim đó, người từ chối tình cảm của nàng ta đã biết đó là ai, chàng ấy đã mang trong lòng hình bóng biểu tì ta từ lâu rồi, mãi mãi sắt son không thể đổi thay.

Kim Nguu nàng chỉ biết im lặng, nàng đau khổ. Ma Kết ngài đã chối từ tình cảm mà Kim Nguu ấp ủ bao lâu nay. Trái tim nàng biết phụ thuộc vào ai đây? Nó đã tan nát, liệu có ai nhặt chứng mà gắn lại cho nàng không?

- Ngay từ lần đầu tiên ta đã bị choáng ngợp bởi nàng, bởi tính cách hiền hòa của nàng, bởi vẻ đẹp và tài năng mà nàng có - Thiên Bình nói, chàng không muốn nàng rơi nước mắt

Kim Nguu im lặng, nàng ngừng khóc.

- Tin ta đi nàng là một người con gái rất đặc biệt. - Thiên Bình nói, chàng cười trừ. - Chúng ta đi lánh nạn đi! Tất cả mọi ai không có thể chiến đấu đều đi hết rồi

- Vâng - Kim Nguu gật đầu

Nàng đi theo Thiên Bình hoàng tử đến cổng thành, các tì nữ trong cung đều đã lên xe ngựa và đi rồi. Quân lính chuẩn bị sẵn ngựa cho Thiên Bình, chàng trèo lên rồi đỡ Kim Nguu lên. Vì đôi mắt đã mệt nên nàng nhắm mắt, ngã đầu vào lưng Thiên Bình thật yên bình mà chìm vào giấc ngủ. Khi nàng tỉnh dậy thì ngựa đã chạy vào rừng sâu, đồi núi nhấp nhô hiểm trở, cây cối gần như che hết chân mây mặt đất.

-Hoàng tử, chúng ta đang đi đâu đây?- Kim Nguu nãy giờ vẫn túm chặt lấy y phục của chàng chưa buông.

- Sắp đến nơi rồi, nàng đợi một lát.

Rồi cứ thế chú ngựa đóng đánh đi qua hết cánh rừng này tới cánh rừng khác, cho tới tận xế trưa khi ánh nắng chói chang rọi xuống khu rừng nàng mới có thể thấy một ngôi chùa nhỏ bé ở tít đằng xa. Ngôi chùa ngay sát một hòn non bộ lớn, bên trên là thác nước chảy trắng xóa, thiên nhiên cứ thế hòa mình vào nhau tạo khung cảnh đẹp. Khi đi tới bậc thang, chàng đỡ nàng xuống, căn dặn nàng phải một mạch đi lên trên chùa không được nhìn lại. Kim Nguu nghe theo, tìm không khỏi run đập, nàng cứ men theo ngọn núi lớn hướng lên đỉnh chùa, chiếc thang khá dài, lại có một mình nàng leo lên làm nàng càng sợ hơn. Kim Nguu cứ leo mãi, leo mãi đến nửa chặng thì nàng dừng lại nghỉ chân bên trong một hang động nhỏ trong núi. Nàng cứ ngồi nghỉ, đến lúc chuẩn bị đi thì trời đổ cơn mưa lớn, Kim Nguu cứ đứng chôn chân ở đấy nhìn bầu trời mưa trắng xóa không thấy đường. Nàng nên ở đây chờ mưa tạnh hay nên đi luôn ngay lúc này. Trong lúc nàng còn phân vân thì đã có một bóng nam nhân vận y phục trắng dương ô che cho nàng- là Thiên Bình hoàng tử.

-Tại sao nàng lại ở đây? Có biết ta đã lo lắng không?- Thiên Bình lớn tiếng trách mắng Kim Nguu vì không nghe theo lệnh chàng.

-Tì nữ...

-Nhanh lên ta cõng nàng đi.

Thế rồi Thiên Bình ngồi xuống, nhấc bổng nàng lên, vững chãi từng bước chèo lên cổng chùa, họ phải đợi ở ngoài cổng rất lâu mới có một tiểu sư ra mở cổng.

*Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ! ^-^*

Chương 20

- Không xong rồi quân địch đã xâm nhập vào Tích cung thừa Bạch tướng quân - Toán binh lính lại báo cáo
- Cái gì? Thế còn ai trong đó không? - Bạch Dương hoảng sợ, chàng sợ Bảo Bình ở đó và sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng
- Dạ thưa, còn Bảo Bình thân y trong đó cùng với vài lương y đang cứu chữa cho binh sĩ bị thương ạ! E rằng họ sẽ hi sinh thừa Tướng quân - Giọng nói vị đội trưởng ngày càng nhỏ xuống.
- Đồng Trung, người thay ta chỉ huy quân lính nhé, ta sẽ quay lại ngay - Bạch Dương nhường quyền chỉ huy lại cho phó tướng

Bạch Dương chạy như bay đến Tích cung. Đến nơi chàng la lên

- Bảo Bình, nàng có sao không? - Bạch Dương bước vào Tích cung

Xác người chất đống, nhưng họ toàn là quân địch, đi qua thì nghe tiếng ngáy, chàng thực không hiểu. Kệ đi phải tìm Bảo Bình trước đã.

- Bảo Bình

Từ nơi ẩn nấp, nàng chạy ra, ôm chặt lấy Bạch Dương

- Tôi đã rất sợ nhưng may mọi người vẫn không sao cả, cảm ơn ngài đã đến
- Ủ nhưng sao kẻ địch lại như vậy?
- À tôi đã điều chế ra thứ thuốc ngủ rất hiệu quả mà không làm hại đến bọn chúng

Đúng là Bảo Bình của chàng, nàng thật là vị thần y giỏi nhất. Nhưng chuyện vẫn chưa kết thúc tại đây.

- Dù có chết cũng phải hoàn thành mệnh lệnh của Hoàng thượng - Tên bịt mặt đã trà trộn vào đám binh lính nằm dưới đất, hấn bắt thỉnh lĩnh đứng dậy cầm chiếc dao có tẩm chất độc nặng toan đâm ai đó.
- Bảo Bình cẩn thận - Bạch Dương nhìn thấy đỡ đòn cho nàng.
- Tránh ra, ta phải hoàn thành nhiệm vụ không ngài ấy sẽ cho ta biết thế nào là địa ngục mất - Tên bịt mặt bỏ qua Bạch Dương, hấn tiến lại gần Bảo Bình
- Sao ngài lại đỡ đòn cho tôi, Bạch tướng quân, nói đi - Bảo Bình hét hoảng

Chất độc mạnh quá, mới bị đâm mà ta đã choáng váng, không thể cử động được nữa. Nhưng hấn đang tiến tới gần Bảo Bình, phải bảo vệ nàng dù có phải hi sinh. Xin lỗi Cụ Giải, ta đã không thể chiến đấu cùng ngài được nữa rồi.

- Tránh xa Bảo Bình ra - Bạch Dương dùng hết thể lực mình có chém chết tên bịt mặt.
- Sao người lại cử động được? Cả voi cũng phải chết khi dính chúng mà, đừng giết tôi mà Xà Phu - Tên bịt mặt quần quai, cái tên "Xà Phu" đã làm gì mà hấn lại ra nông nỗi này.
- Bạch tướng quân, ngài có làm sao không? - Bảo Bình chạy lại
- Không sao ta chỉ sắp từ già cỗi trần thôi - Bạch Dương nói, khóe miệng chàng đã chảy ra một dòng máu đen ngòm do chất độc.
- Ta sẽ không để chàng chết, hãy cố gắng lên, chàng là người có sức khỏe như voi mà. - Bảo Bình lấy chất độc xem xét, mắt nàng đỏ hoe vì khóc.
- Phải ha, ta phải sống chứ, để còn tiếp tục bắt nạt nàng nữa - Bạch Dương cố nở nụ cười để Bảo Bình không lo lắng

Bảo Bình gật đầu nàng đáp lại nụ cười của Bạch Dương trong nước mắt. Đây là loại độc của măng xà vương, khi xâm nhập vào cơ thể chúng sẽ tra tấn bên trong của vật chủ cho đến chết, Bạch Dương chịu đựng đến bây giờ cũng đã là kì tích.

- May quá, Xứ Nữ muối ấy đã cho ta viên thuốc chữa được tất cả các loại độc răn trên chiếc bông tai còn lại, mong rằng nó sẽ có tác dụng với loại độc cực mạnh của măng xà vương - Bảo Bình nhớ ra. - Há miệng ra Bạch Dương, tôi sẽ cho ngài uống nó.
- Ta không còn sức để nuốt nó nữa, nàng chiều ý ta nhé - Bạch Dương sắp chết đến nơi cũng vẫn còn đùa giỡn.

Bảo Bình đỏ mặt. Tại sao tim nàng lại đập mạnh đến thế này?

- Uống đi, không có chuyện đó đâu - Bảo Bình lấy viên thuốc đẩy vào miệng Bạch Dương

- Nàng đúng là thô bạo, Bảo Bình à - Bạch Dương cười. Chàng bỗng dương nghiêm túc - Nếu thuốc không có tác dụng thì ta muốn nói với nàng điều này. Lúc trước ta hôn nàng bởi vì ta yêu nàng

Bảo Bình không nói lại.

- A - Bạch Dương la lên đau đớn, miệng chàng tiếp tục ra máu.

- Đừng như vậy mà Bạch Dương, ngài mau khỏe lại, chúng ta mới có thể làm phu thê được. -Bảo Bình khóc, không lẽ thuốc không có tác dụng

- Vậy nha, cảm ơn nàng nhờ viên thuốc kì diệu đó ta đã đỡ hơn rồi. Ta đi đây nhớ cẩn thận - Bạch Dương hí hửng, chàng có ý chí chiến đấu hơn rồi. Kết thúc trận này ta sẽ có người ta yêu.

- Cái gì chàng... chàng dám lừa ta sao. - Bảo Bình tức giận. Nhưng nàng cũng rất đổi vui mừng vì Bạch Dương không sao cả.

- Người đã đi đâu vậy Bạch Dương? - Cự Giải hỏi. - Ta tìm người này giờ

- À tôi có chuyện, mong ngài thứ lỗi - Bạch Dương cười trừ

- Được rồi, vào chỉ huy tiếp đi, nhưng đừng bỏ đi nữa - Cự Giải tha lỗi cho Bạch Dương, chàng nói.

- Tuân lệnh - Bạch Dương nói

- Cảm ơn Đồng Trung, người về vị trí đi - Bạch Dương nói

*Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ! ^-^*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

Sau khi đưa Kim Ngưu vào Thiên Bình liền đi bằng vết thương này bị tên của quân địch bắn trúng. Kim Ngưu vào chùa liền hỏi phòng của Thiên Yết, nàng nghĩ chắc các cung nữ đã tập trung hết ở đây nhưng không, trong phòng chỉ có Thiên Yết và Ma Kết. Thiên Yết đang gục trong lòng Ma Kết ngủ, Kim Ngưu bỗng đứng khựng lại trước cửa, không ai chú ý tới nàng, nàng vội chạy đi thật nhanh, rồi nàng bỗng bật khóc trong cơn mưa rào.

Sáng sớm hôm nay Ma Kết đã phải cật công đi tìm Thiên Yết cùng tất cả người trong cung nàng, may sao phát hiện ra nàng đang ngủ phía sau cung và không bị làm sao cả. Như vậy Ma Kết liền đưa nàng vào xe ngựa mà lên đây. Hôm qua khi Thiên Yết ngã vào người chàng, chàng đã phải gọi thái y tới mà khám cho nàng, bởi nghe từ nữ trong cung Thiên Yết nói nàng như thế cũng đã một tuần nay rồi, không chịu ăn uống gì cả lại suốt chỉ có nôn ọe. Ai ngờ khám ra mới biết nàng đang mang thai nên người mới có thay đổi chứ không phải do bệnh tật. Tin đó vừa là tin vui vừa là tin buồn của chàng. Đã là biết Thiên Yết mang con chàng nhưng giờ phải làm thế nào để nàng chấp nhận Ma Kết và đứa con của chàng đây? Thậm chí lại còn đang trong thời chiến, việc mang thai lúc này quả là không tốt, Thiên Yết, đành nhờ nàng chịu khổ thêm lần này vậy. Ma Kết thở dài trước khuôn mặt đang say ngủ của Thiên Yết.

Thiên Bình sau khi băng bó xong liền chạy đi xem Kim Ngưu, nhưng lại thấy nàng ướt nhẹp cả người, không phải nàng lại bị ngã xuống trời mưa chứ? Thiên Bình vội vàng dìu nàng vào phòng sưởi ấm, thậm chí còn chuẩn bị cả xiêm y kêu nàng thay, trong lúc đó chàng đi xem Xử Nữ đề kêu nàng ấy qua ở với Kim Ngưu chứ cứ để Kim Ngưu một mình lúc này chàng cũng không yên tâm. Phòng Xử Nữ may lại không cách quá xa phòng chàng nên chàng an tâm giao Kim Ngưu cho Xử Nữ còn có lẽ chàng sẽ qua ở chung với Ma Kết. Thiên Bình bước vào trong phòng Ma Kết, đây là căn phòng Ma Kết ở từ nhỏ nên mọi thứ vẫn không thay đổi quá nhiều, có lẽ Ma Kết rất kị cho những người khác vào phòng mình nên chính vì lý do chàng không có người hầu thân cận, lúc nào cũng đơn thân độc mã; bởi trong phòng chàng cất giấu cả một tình yêu lớn của chàng. Thiên Bình cũng là lần đầu tiên được vào phòng Ma Kết, chàng mới nhìn thấy tình yêu của Ma Kết dành cho biểu tượng nàng lớn đến thế nào. Khi bé chưa thể phác người thì tập viết tên, trên tường toàn hình biểu tượng xinh đẹp và những tờ giấy ghi tên từ từ nghịch ngợm tới tròn vành rõ chữ, quả đáng ngưỡng mộ.

Thiên Bình sau khi thu dọn mới qua phòng từng người để gọi ra ăn bữa trưa nhưng khi vào phòng Thiên Yết, chàng bị Ma Kết đuổi ra không khéo Nhị Hoàng tử sẽ làm Thiên Yết tỉnh mất. Nhưng do một chút sai lầm nhỏ nhỏ chàng đã tạo tiếng động và làm biểu tỵ mình giật thót mà tỉnh giấc.

-Ở đâu đây?- Thiên Yết ngồi dậy nhìn quanh căn phòng.

-Kí ức của chúng ta.- Nàng quay qua đã nhìn thấy Ma Kết ngồi bên nàng mỉm cười ánh mắt dịu hiền.

Thiên Yết thoáng đỏ mặt, nàng nhìn quanh một lượt nữa mới biết đây là ngôi chùa mà hồi nhỏ nàng được gửi vào cùng các huynh đệ, tí muội của mình. Để ý hồi lâu nàng mới thấy tay nàng đang nắm chặt tay Ma Kết, quả là bàn tay ấm áp. Thiên Yết bỗng mỉm cười, đôi bàn tay này quả giống như đôi bàn tay nào đó nàng đã từng nắm qua, rất ấm áp.

-Bàn tay huynh thật sự làm muội nhớ tới rất nhiều kỉ niệm.- Thiên Yết mỉm cười cầm bàn tay Ma Kết lên.- Nhìn xem, ngón cái của huynh hồi bé chuyên gia là thức ăn của muội, ngón út này lại luôn ngoắc tay muội mỗi khi đi đâu đó để chúng ta không lạc nhau, ngón trỏ là thầy giáo, ngón giữa có vết sẹo là do lần hai ta cùng ngã...

-Còn ngón áp út để lưu giữ cả thanh xuân chúng ta.- Ma Kết bỗng đan tay vào tay Thiên Yết, nắm chặt.

Thiên Yết ngược lên nhìn đôi mắt sắc của Ma Kết, nàng thấy hình nàng trong đó, là lúc nào cũng thế sao ? Bỗng Ma Kết tiến đến gần làm Thiên Yết giật mình bỗng ngã người ra sau.

-Huynh làm gì đó...-Thiên Yết mở to mắt, sao bây giờ nàng lại run thế này ?Thiên Yết cứ chăm chăm nhìn vào mắt Ma Kết.

-Nhìn kĩ nàng - Ma Kết bỗng nâng mặt Thiên Yết lên. - Nàng đang sợ ta sao ? Thiên Yết đầu mắt rồi ?

Thiên Yết cứ nhìn vào mắt Ma Kết, sao từ trước đến nay nàng không biết việc nhìn vào mắt Ma Kết lại làm nàng cạn kiệt hết sinh khí thế nhỉ ? Thiên Yết sau đó thẳng tay đẩy mặt Ma Kết ra, tốt hơn rồi, chẳng lẽ trong mắt Ma Kết lại có bùa gì sao ? Chết tiệt nàng sẽ không bao giờ nhìn vào đó nữa.

-Muội đói rồi.- Thiên Yết mau chóng rời khỏi rồi ra nơi chánh điện. - Nơi mọi người đang cùng nhau ăn cơm cùng các sư chùa.

Thiên Yết cùng Ma Kết ngồi xuống cạnh nhau, bỗng các sư thầy bật cười.

-Quả nhiên từ bé đến lớn con vẫn đều bám Ma Kết, Thiên Yết à, con như thế làm sao nghĩa huynh của con cưới vợ được.

Thiên Yết ngây người, nàng từ bé đến lớn đều bám Ma Kết sao ? Sao nàng chưa từng nhớ về việc này ? Thiên Yết dù còn rất nhiều thắc mắc nhưng nàng vẫn cứ ăn bởi cái bụng nàng từ tối hôm qua đã trống rỗng cả rồi. Quả nhiên cơm chùa ăn rất ngon, không làm nàng bị nôn giống như mấy tuần trước, Thiên Yết ăn rất nhiều làm Ma Kết cùng các tỉ nữ của nàng khá ngạc nhiên, thường chưa bao giờ Thiên Yết phá hình tượng bằng nét ăn như vậy. Sau khi mọi người ăn xong cũng là lúc mưa tạnh, Thiên Yết còn gây bất ngờ cho các tỉ nữ của nàng khi Thiên Yết ngoan ngoãn ra cùng sư chùa rửa bát dọn dẹp. Đối với các sư chùa thì điều đó là chuyện thường tình bởi Thiên Yết ở trong chùa từ bé đến lớn đều rất ngoan, dù bị người ta bắt nạt nhưng cũng không làm gì chỉ biết chạy về khóc với sư chùa. Trong mắt các sư chùa Thiên Yết đẹp người đẹp nét đẹp cả tâm hồn nàng cũng vậy. Sau khi dọn dẹp Thiên Yết liền đi ngồi thiền cùng các sư chùa. Nàng ngồi xuống cạnh Ma Kết với chỗ trống duy nhất, lại làm nàng nhớ lúc nhỏ, Cụ Giải cũng luôn giữ chỗ cho nàng để nàng ngồi cùng.

Xử Nữ sau khi ăn xong thì nàng theo Kim Ngưu, đợi mưa tạnh rồi đi giặt quần áo. Trong đầu nàng chỉ có những câu hỏi như Cụ Giải có làm tốt công việc không ? Chàng có khỏe không ?..... Xử Nữ từ khi vào cung Cụ Giải đã được chàng quan tâm rất nhiều, thế nên bây giờ nàng cũng rung động trước tâm chân tình đó, suốt chỉ biết lo lắng cho chàng. Nhưng nàng để ý mới thấy thần sắc Kim Ngưu không được tốt, nhìn trên người lại không có vết thương nào, vậy vì sao nàng buồn ? Xử Nữ đã cố hỏi nhưng tất cả chỉ đáp lại bằng sự im lặng của Kim Ngưu, nàng không đáp chỉ làm rồi làm.

- Tỉ tỉ thôi đi, nói cho muội nghe đã có chuyện gì? - Xử Nữ sốt ruột nói

Kim Ngưu nhìn Xử Nữ, đây là lần đầu tiên muội ấy nói lớn tiếng với nàng như vậy. Kim Ngưu không kim nổi nữa nàng bật khóc rồi ôm lấy Xử Nữ.

- Tỉ cứ khóc đi cho nhẹ lòng - Xử Nữ ôm lấy Kim Ngưu

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Ngôi chùa kiên cố, rộng lớn này là nơi mà nước Vương triều Hoàng đạo tâm đắc nhất bởi không có nước nào biết rằng nó tồn tại. Mỗi khi chiến tranh nổ ra, tất cả dân trong nước dồn hết về đây và ngôi chùa này đủ chứa hết mọi người.

Nơi Tích cung đang cần chi viện, tất cả các lương y còn sót lại tập trung tại đó và một vài lương y thì tập trung ở ngôi chùa. Cụ Giải đã đoán được ý đồ của địch là diệt trừ hết các sự trợ giúp bao gồm những thứ liên quan đến chữa trị, cung cấp lương thực, nhân lực,... Vì thế ngài đã tăng cường phòng thủ

các nơi ấy.

Xử Nữ nàng đang giúp các lương y ở chùa chữa trị những vết thương cho dân chúng. Nàng chỉ đạo mọi người và thế nên việc này kết thúc rất nhanh chóng. Xử Nữ sau khi giúp xong thì nàng ra khỏi phòng. Nàng thần thờ nhớ đến Cự Giải, một cảm xúc rất khó tả.

- Cự Giải không biết giờ ra sao rồi? Không biết chàng có tự chăm sóc bản thân mình được không? Chàng có bị thương không?..... - Xử Nữ lại bắt đầu đặt những câu hỏi về Cự Giải. Nước mắt nàng đã tuôn trào từ lúc nào? Cự Giải chàng đã cướp trọn tâm hồn, trái tim của nàng rồi.

Bóng người con gái bước trên hành lang mang vẻ buồn thăm thẳm không ai biết.

- Oe... - Thiên Yết khó chịu, dạo gần đây nàng rất mệt mỏi, hay nôn và thích ăn những đồ ngọt mà trước giờ mình rất ghét.

- Quận chúa, ngài không sao chứ? - Tì nữ vội vàng lấy chậu cho Thiên Yết.

- Tránh ra - Thiên Yết nàng đang rất khó chịu, Ma Kết một mực bảo nàng phải ở trong phòng tịnh dưỡng. Nhưng nàng sẽ không nghe theo đâu. - Ta ra ngoài hít thở không khí đây, ai mà ngăn cản thì đừng trách sao ta không khách khí.

Thiên Yết ra ngoài cửa và nàng đã gặp người mà nàng ghét nhất, đó là Xử Nữ. Con tì nữ đó đã cướp đi Cự Giải của nàng, những đợt hành hạ ả ta cũng không đủ để làm Thiên Yết nguôi giận. Cô giấu cảm xúc trong lòng, nàng nói:

- Xử Nữ à, thật may rằng ta đã gặp ngươi ở đây, ta có chuyện muốn ngươi giúp.

- .... - Đáp lại Thiên Yết, Xử Nữ chỉ im lặng không nói gì. Nàng đã nhanh chóng lau đi những giọt nước mắt rồi.

- Hôm qua ta vừa mới đi ngang qua ao sen và thực đã thích một bông hoa sen, vậy ngươi có thể hái cho ta một bông được chứ? - Thiên Yết mặc kệ thái độ của Xử Nữ, tiếp tục nói chủ ý của mình

Xử Nữ lại tiếp tục mặc kệ, hiện giờ nàng đã không còn là tì nữ của Thiên Yết nữa rồi, nàng sắp toan bỏ đi dù biết rằng đó là trọng tội. Như đoán được suy nghĩ của Xử Nữ. Thiên Yết mới nói thầm vào tai nàng, một câu nói đã làm Xử Nữ đổi ý. Nàng chạy đi hướng thẳng tới ao sen mà Thiên Yết nói.

Một lúc sau, Xử Nữ bên bờ ao sen, nàng cúi đầu, chỉ để lại bộ yếm đào mỏng manh chờ che cho cái thân hình nhỏ bé ấy. Hít một hơi thật sâu, Xử Nữ nhảy xuống ao, "tôm". Hiện trời đang tối, nước ao lạnh như băng đang cản trở Xử Nữ, chúng nó cứ như hút cạn sinh lực của cô thiếu nữ kia, nhưng cô gái ấy không chịu khuất phục, tiến lại gần bông hoa sen đẹp nhất, Xử Nữ liền bứt nó. Nhưng nàng đã trượt chân vào vùng sâu, Xử Nữ chỉ biết la lên:

- Hoa sen, ai đó làm ơn cứu tôi với. - Không lẽ nàng phải chết như thế này sao, thực nàng không cam tâm.

Tại đất nước Tuyệt Chiến,

- Xin tiểu thư hãy tin tôi - Một cô gái xinh đẹp đang lạy dưới chân Song Ngự, cô ta đang ôm bụng, khóc. - Tiểu nữ đang mang trong mình giọt máu của Hoàng tử Song Tử.

Song Ngự chỉ biết đứng yên, nàng giấu đi những giọt nước mắt vào trong tim, nàng nói:

- Cô gái đây cứ vào trong mà nói chuyện, rồi tịnh dưỡng, nhưng nếu cô nói dối ta thì cô sẽ biết thế nào là địa ngục - Chỉ mong sao đó không phải là sự thật, giọng của Song Ngự càng ngày càng nhỏ, nhưng đủ để làm cho cô gái không rõ danh tính kia sợ hãi. - Người đâu, chỉ nơi cho cô ta ở. Nhà hoàn đồn ta vào phòng mau

- Vâng

Dạo này ta hay mệt mỏi, nôn ói, còn rất thích ăn chua nữa chứ. Nhưng mà không sao, chắc là do áp lực thôi. Không biết giờ đây chàng ra sao rồi. Sau khi vào phòng, Song Ngự đã không kiềm chế được cảm xúc của mình nữa, nơi khỏe mắt nàng đã tuôn lệ.

- Song Tử à, thiếp cảm thấy rất cô đơn, mọi chuyện thiếp phải hành sự như thế nào đây.

Phía ngoài căn phòng đó, cô gái ban nãy mỉm cười nanh độc. Thật ngu ngốc, đúng như lời Hoàng hậu Tử Lăng nói, con Công chúa Song Ngự kia rất mềm yếu và hay khóc, chỉ cần những điều này cũng đủ làm cô ta suy sụp tinh thần rồi. Kế hoạch của Tử Lăng là canh lúc Song Ngự chủ quan mà bắt đi, Cự Giải vì lo cho tiểu muội của mình mà sẽ bỏ bê trận chiến. Song Tử hôn phu của Song Ngự cũng sẽ như vậy. Còn nước Ngạc Thiên thì dễ đối phó hơn. Một mũi tên trúng ba đích. Đúng là hảo tuyệt kế!! Mà hình như Hoàng hậu Tử Lăng cũng đang tìm một cô gái tên Xử Nữ, nhưng hiện không biết chỗ của cô ta, không biết Hoàng hậu tìm cô ta có việc gì không nữa?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Vương Triều Hoàng Đạo - 12 Chòm Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

